

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
 Egy évre ..... 24 korona.
 Egy hónap ..... 2 korona.

VIDÉKEN:
 Egy évre ..... 28 korona.
 Egy hónap ..... 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
 4-szorosos petit sor egyszer 20 fill.
 minden következőnél 16 fillér.

Kyrtár hora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
 vasutak palotájában.
 TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
 Társaság.
 József főherceg-ut 22. sz.
 TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Péntek, augusztus 3.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezércikk: A száműzöttek.**
- Viktor Emánuel.**
- A háború szünőféiben.**
- Kossuth Ferencz Párisban.**
- A menzai királygyilkosság.**
- Párisból.**
- Idegenben agyonvert magyarok.**
- Gyilkossági merénylet a perzsa sah ellen.**
- A regényes öngyilkos.**
- A dombiratosi titok.**
- Tárcza: A lázadók.** Irta: Fehér Sándor.
- Regény-Csarnok: Modern Ophélie.** Fordította: Liptai Imre.

A száműzöttek.

Arad, augusztus 2.

Ma érkezett távirati értesüléseink végre kilátást nyujtanak arra, hogy a magyar nemzet közérzete egy ocsmány lidércz nyomástól megszabadulhasson: annak a tudatától, hogy az ország szívében több száz kivándorló család rendőri felügyelet alatt toloncz-elbánásban részesítették, és a magyar vendéglátás nagyobb dicsőségére oda tolonczoltatják vissza a honnan menekült.

A romániai kivándorlók ez idő szerint Budapest területén időző raja megkapta azon erkölcsi és anyagi támogatást, mely lehetővé tette nekik tovább utazniok. Távirati értesülésünk szerint ma délig 100,000 korona gyült egybe melyet Budapest lakossága vallás külömbség nélkül adott

össze, hogy a hontalanná lett jövevények új hazába mehessenek.

A harag és felháborodás, melyet az emberi durvaság és kegyetlenség által felidézett eset láttára éreztünk, Budapest lakosságának humánus áldozatkészsége folytán élet vesztí, de komor és szomorú reflexióknak adnak helyet, melytől bajos elzárkóznunk.

Évről-évre, napról-napra sülyed Európában, de mondhatni világszerte a felvilágosodottságnak és humanizmusnak értéke, ápolása és védelme. Mintha az emberiség szelleme színvonala épen abban az arányban hanyatlanék, mint a milyenben az ismeretek köre tágul. Egy félbarbár keleti tartomány, melynek lakói a történelmi idők óta rabszolgaságban éltek, más hatalmak jóvoltából nyert állami önállóságát abban az irányban látszik érvényesíteni, hogy a legelembb nemzetközi és emberi jogokat lábbal tiporja. Ettől az államtól ezt nem vehetjük rossz néven; hogyan becsülje és tisztelje az emberi jogokat, a ki maga rabszolga kegyesen élt s növekedett.

Mert hiszen rabszolga maradt szabadságában is, melyet, ajándékba kapott, mivelhogy nem is vállalkozott rá soha, hogy bélyegét önszabadságáért ontott vérről lemossa.

Azért nem Románia szégyene az előttünk lejátszó kinos és vérlázító botrány, hiszen ennek eljárása érthető, hanem azé

a századé, melynek bölcsője —ugylátszik — az emberi érzés perverz elfajulásának mocsarában ringatódik, s mely a nemtörődömség hitvány leplevel takarja ember-telen gyávaságát.

Nem is vonja senki kétségbe, hogy Romániából az ezer és ezer zsidó család azért kénytelen kivándorolni, mivel őket az oláhországi adminisztráció és igazságszolgáltatás az egyenjogosítás körén kívül helyezte és így megélhetésük feltételeitől megfosztotta. Ez még akkor is embertelenség volna egy állam-kormányzattól, ha megvolna hozzá a formális joga; ámde Románia az ő felszabadításának egyenértékű nemzetközi szerződés által kötelezte magát a zsidóság emancipálására és ezt a szerződést szegte meg azzal, hogy a zsidóság honosítását elejétől megtagadva az emancipálásának kötelezettsége alól magát roszhiszemű praktikával kivonta.

Ki hitte volna, hogy a középkor szörnyűséges eseményei a huszadik század elején megismétlődjenek? hogy a góthok, hunnok, avarok, magyarok, kunok, tatárok, oláhok és törököknek Moldva-Oláhországon való benyomulása után most egy zsidó-népvándorlásra virradjunk a Román kormány szerződés szegése folytán, és hogy épen a Magyarországnak jusson az a szomorú szerep, hogy az éhező menekülteket visszakeresse oda, a honnan kiüldözve lettek?

TÁRCZA.

A lázadók.

Irta: Fehér Sándor.

A gyártelepen egy és más aligha volt egészen rendjén. Ott valami készülődött. Csak lassacskán formálódott ki és a magvát még burok takarta, de holt bizonyosság volt, hogy van magva és a burok is lefejlék majd hamarosan. Addigra — nemsokára megéri a gyümölcs is és lehullik.

Az a valami csak részletekben kezdődött. A hivatalos levegőt még csak az a furcsa, daczos csönd töltötte meg telides-teltig, amin minden valamire való orr megszimatolhatta, hogy nem a néma békesség nyugalma, hanem inkább a viharoknak előjáró bágyadtsága. Almosan, szinte vánszorogva, alig hogy kezmergett előre a munka, ami máskor friss életelelvenséggel pörgött le. Csupa méléző, bámész-kodó arcz ólalkodott a munkatermekben, olyan réveteg képpel ógyelegve, mintha merő passzióból volna csak ott, csak amugy ácsorgásra. Máskor csak úgy röpködtek a hangos szók, vitáztak és magyaráztak, tréfa is indult, kaczagás is támadt, dudolgotatás is hallatszott. Most semmi sem hasogatta a levegőt, az nehézkesen terült el, csak a rendületlenül forgó masinák zugtak, bugtak, berregtek bele. Bámész figurák kezelték őket, egyforma mozdulatokkal, egyenletesen jártatva kezeiket, mintha gép igazítja a gépet.

Mikor azután a tömör kürtszó a hetet fujta bele a világba és a kettős masinák egyik fele hazafelé tartott, valahogy mégis csak emberré vedlettek a gépek gépei. A tengersok erőszakkal visszafojtott indulat kifelé törekedett és eleven beszédben szökött — ellett ki. Úgy estenden kitelepedtek az utcára, a házak elé, népes csoportokba verődtek, összedugták a fejüket és halk hangon tanácskoztak. Az asszony-népség a padkákon ült és hánytorgatta az ügyet, a férfija meg a széles vén eperfák tövében, pipaszó mellett tárgyalt. Az izmos, kövér széles képű Szalai vitte a nagy szót. Aprócska eseteken indultak. Csupa mindennapi jelenségen kezdtek, amire eddig ügyet se vetettek, mert rászoktak, mint a himpokos ló az ostor csapására. Most az idegességig érzékenyek lettek a bőrök és garmadába gyűltek a szenvedések. — Nőtt a rovas.

A kihizlalt, sunyi képű Szalai rövidesen már sok emberhez szölt és nem egyedül. Körötte a legtöbb koponya csak bólogatott és jóváhagyólag dörmögött, de akadt olyan is, ki maga is toldotta a szót és kirukkolt a mondanivalójával. Minden este meggyarapodtak és nemsokára tömegesen szállongtak a gyűlölet igéi, mint mikor a kinyitott méhkasból sűrű rajokban tódul kifelé a sok fulánkos állat. A szurkálások elevenbe találtak és a csipés sajgása nyomán megszületett az akarat. A nagy tágas embergyűrűk közepén a pufók Szalai óvatosan forgatta a szót, hogy hitványság, amit az urak csinálnak és csak lehetne segíteni! Ha lehetne!

— Már hogyne lehetne, rikkantott bele szinte süvitve egy tejeles száju gyerekember, mert így csak nem lehet mindörökké.

— Nem hát! — zengte a kórus és deréktestű férfiak határozott kifejezésű arcokkal a kemény és mégse vad vonásokkal, melyeket csak komoly és közönséges munkásembernél láthatunk, egyszerre beszédbe fogtak és tárgyaltak mélyen, késő estig. Tömör, alacsonyan tartott és mégis öblös hangok kavargtak a fojtott szótömegben, olyik rezesen, olyik bárczaszerűen dugva. Kiharsogott egy hevesebb, magasabb szó, mikor a tüzesebbje izgatottan vágta ki, ami a bögyébe szorult és ez a halk és mégis erős morgás beitta azt a nagy, kerepelő rikácsolást, amivel az asszonyok ütötték a vasat. Vonitva, csaholva ugattak a kutyák, tullármázva a tanácskozást, gyerekek pipogtak, rittak és süvöltöttek, a porban hemperegve, egy pár legény a lányokkal cziczázott és azok élesen vinnyogtak és a férfiak tanácsot ültek. A vén fák elfogták a holdsugárt és fekete alakok beszéltek sötét dolgokról a vak éjszakában és mikor jó későn aludni tértek, a gyerekszívaj megszűnt, a párok elváltak, az asszonyok is is aludtak, csak az emberek dűnnyögtek, hogy segíteni kell! Es a kutyák kétségbeesetten ugattak a holdra. Morogtak, szűköltek bögték dühösen végig az éjen!

Alig pár nap mulva jelentette a gyárvezető, hogy a munkások sztrájkjra készülődnek. Egypár odavetett programmszó is kicsuszott

Budapest lakosságának áldozatkész-sége megmentette a magyar vendéglátás hírnevét e porkoláb-szerep ódiomatól, de annál hangosabban vádolhatjuk és kárhöz-tathatjuk azokat a tényezőket, a melyek-nek első sorban feladatuk lett volna ezen század-elei botrányt megakadályozni.

Legnagyobb mulasztás és szégyen ter-heli azt az Európát, mely az általa fel-szabadított Romániát szerződészerű köte-lezettségének megszegésében, az emberi jogok lábbaltiprásában meg nem akadályozta. Azután mulasztott a magyar kor-mány, midőn ennek a népvándorlásnak be-következtéről előzetes tudomást nem vett, azt meg nem akadályozta, vagy másfelé nem terelte, vagy annak az országon akadálytalan keresztút vonulását eleve nem biztosította.

De legsúlyosabb vád éri a bécsi és általában, a nemzetközi zsidóságot. Hát ed-dig terjed az ő sokat híresztelt félelmes hatalmuk? Hát annyiból áll az ő renge-teg gazdagságuk, az ő áldozatkész faj-szeretetük, hogy Nyugat bejáratától, Bécs kapujától ezrenként engedik éhen, szom-jan rongyosan visszautasított hit-sorsosaikat, kik épen csak annál fogva lettek száműzöttek, mert velük egy módon imád-ják az istenüket?

A szóban levő eset legélénkebb czá-folata annak a legendának, mely a zsidó-ság nemzetközi szervezete és hatalmi szövetkezetéről regél, ellenben legfénye-sebb bizonyítéka a magyar nemzeti szel-lem emberies és civilizatórius jellegének és hivatottságának: Ime azt a földön futó népet, melyet a bécsi *internacionális*, hitsorsosok maguktól elűdöztek, áldozat-készen fölkarolta a budapesti zsidóság annál fogva mert szívében, lelkében, ha-gyományában — magyar.

TÁVIRATOK.

Németek üldözése.

Konstantinápoly, aug. 1. (Saj. tud. táv.)
Az Agence de Constantinople hivatalos in-

egynémelyes szabadabb szájon, csak úgy a fo-gak között eresztve ki, mint mikor az elkese-redés zugolódik és ordítani nem mer, néma lenni nem tud. Hanem morog: szól is, meg nem is. A vezető vén róka volt és tudva mit tesz. Az egyik egy kicsit több seletesebb portékát csi-nált a gépjével, ezt a fizetéséből levonták, mire kicsordult a színültig telt pohár és be-mondták a sztrájkot.

Estére gyűlést hirdettek, hogy majd ott összefoglalják a bajaikat és azok orvoslását kérve, alkuba állanak a direktcióval. Az a le-geslegkevesebbet sem rökönnyödött meg és csak azért is jártatta a gózt annak a pár gépnek, a melyek mellől nem pártoltak el az emberek. El volt tökévelve 24 óra múlva új munkásokat fogadni. És legalább is úgy tett, mintha az es-ti gyülekezés nem is odaszólna, más bőrére menne.

A tágas, nagy rétfirma helyen nagy tö-megben álltak a munkások. Valami régi má-zsaház félkör fala dűledezett ott, azt kerítették be a férfiak, őket meg az asszonyok fogták körül. Locsogtak és fecsegték szüntelen és csak hangosabban, élesebben akkor, mikor szónokok kezdtek szavalni. Szalay mászott fel elsőnek a rozoga kőfalra és a mint vontatott szóval, szin-te nyámogva magyarázta, hogy segíteni kellene, a férfiak közül halk morajlás hallott, és há-tulról meg-megcsöndült a kacaj, az enyelgő fiataltság mulatsága. Az öreg Gregor is reszkető hangon nyögte ki a keserveit és könnye hul-lásával bizonyította, hogy igazat szól. Szóhoz jutott a hórihorgas, fakoszinű Kovács, aki dű-hösen rontott a gyárnak és úgy átkozta, hogy

formáció alapján teljesen alaptalannak nyilvánítja egy német lapnak azt a hi-resztelését, hogy Jaffában üldözik a né-met alattvalókat és megjegyzi, hogy úgy a német, mint általában az idegen alatt-valók a török hatóságok teljes oltalmában részesülnek.

A belgrádi koholt merénylet.

Belgrád, augusztus 2. (Saj. tud. táv.)
Hivatalos szerb forrásból rosszakaratu, tendenciózus koholmányoknak nyilvánítják a Sándor király elleni merényletről külföl-dön terjesztett híreket.

A transzváli háboru.

Lourenco-Marquez, aug. 2. (Saj. tud. táv.)
A burok kiűritették Machadorpot. Lyden-burg és Nelsspruit között a burok távirati összeköttetést létesítettek.

Harcok Algirban.

Algir, augusztus 2. (Saj. tud. táv.)
Az Echo de Oran egy táviratot közöl, a mely szerint a marokkói duimenria-törzs július 30-án megtámadott egy francia kíséző csapatot. A francziák közül kilencz ember elesett és ugyanannyi megsebesült de azért a támadókat visszaverték. A marokkóiaknak nagy veszteségük volt.

Viktor Emánuel.

Arad, augusztus 2.

Távolról hasonlítható diadalmenethez az az ut, melyet az új olasz király III. Viktor Emánuel tesz meg a messze napkeletről, hogy hű alattvalói hűségükjét fogadja. A szeretett apa halálának árnya ott fog kísértetni, mikor szü-lőföldjére teszi lábát. A borzasztó, pótolhatatlan veszteséget, melyet, mint fiu szenvedett, talán enyhíteni fogja milliók üdvkiáltása, mely az új uralkodót fogadja, hogy ezentul a hata-lom legmagasabb lépcsőjén irányítsa egy nagy, számottevő birodalom és milliók sorsát.

csak úgy reszketett belé a nyakigláb test. A kurta, csontig sovány, görhes Kasztner szívós ellentállástól dörgött és még egy páran szaval-tak onnan a kőomladékról.

Marha sok munka, nyomorultán kevés bér, erőszakos felügyelők, durva bánásmód, soha igazságos méltányosság, csak csupa elnyomás, kiszípolozás és örökös nyuzás — mindig csak úgy hemzsegett a szónoklatokban és a sok jel-szó a szíveket facsarta, a vért gyújtotta és a tömeg szorongott.

Epen egy szikár, tüzes szemű, égő arczu alak hadonaz a kőhalmon. Hosszu lógó karjai széles iverkben mozogtak ki-be, borzas üstöke csak úgy reng és egész alakja félelmesen ki-egyenesezik büszke tartásra, mint egy két láb-ra állított párducz bestia. Izzó és gyújtó han-gon ordítja veszettül, hogy nemkell a gyár, van máshol is kereset és el a kenyérrel, amit ilyen véresen szolgálnak meg!

— Tönkre kinozzuk magunkat, ne en-gedjük!

— Nem is!

— Tegyük le a szerszámot — letesszük! — hagyjuk ott őket!

— Ott hagyjuk!

A tömeg helyeslően ordít. Az az alak még lázít és szava nyomán a hallgatóság izgatottan tombol, sikítással helyeselnék az asszonyok, vasmarkok emelődnek fenyegetően és hátul csak csendes suttogással enyelegnek a fiatal párok. A mosolygó holdvilágra rettentő módon ugatnak: kutyák.

Egyszerre rémületes tolokodás támad, a tömött csapatból hatalmas ordítás tör ki és az

A trón most már nem tekinthető kényel-mes pihenőnek. A népek érdeke, mely most annyira komplikálódott, mint még soha, a kö-zönséges emberi mértéken felülemelkedő mun-kát és lelkierőt követel ama tudatnak elviselé-sére, hogy van egy szekta, mely ödöklő vil-lámait az állam legfőbb feje ellen irányozza.

Ezért szokatlanul komor auspicziumok kö-zött lép Olaszország harmadik királya a trónra. Az új királynak nem első kötelessége lesz meg-boszulni a golyó által megölt atyát — bosszu nem méltó a nagy halotthoz — hanem az anarkizmus mérges plántáit, melyek épen Olaszország földjén tenyésznek, megsemmisi-teni.

Távol áll a közvéleménytől az a gondolat, hogy a gyilkosságért a civilizált olasz népet tegye felelőssé, de azt el kell ismerni, hogy éppen az ő földjük, az örökké egü Itália a melegágya az anarkizmusnak. Orsinitől kezdve, a ki bombát dobott harmadik Napoleonra, egész a jelenkor legborzalmasabb vérengzéséig, Ea-serir, Luccheni, Passanante, Sipidió és Bresci legnagyobbreszt Olaszország szülőttei.

Az új király politikai tekintetben erős alapra épített birodalmat vesz át, melyeket aty-jának uralkodói bölcsessége erősített meg any-nyira. Az atyja irányát kell neki hűségesen követnie, hogy biztosítsa Olaszország további fejlődését.

A hármasszövetség az, mely ezt a fejlődést garantálja, a mely az országnak hatalmat, nagy-ságot kölcsönöz. Igaz, hogy vannak pártok Olaszországban, melyek nem óhajják a hár-mas szövetséget, sőt befolyásos politikai kö-rökben is hangzanak itt-ott ellenézetek.

Azonban az új király amint őt ismerik nem fog eltérni attól az utiránytól, melyet dicső atyja kiszabott. Az ország gazdasági éle-tének fejlesztése biztosítani fogja Olaszország jólétét s ezzel az anarchia lobogó tüzének el-oltása is sikerülni fog, mert a nép jóléte meg-szünteti az újabb kor veszedelmes társadalmi járványait.

Az olasz nép bizalommal nézi III. Viktor Emánuel trónraléptét, a világ pedig tőle várja az anarchia elleni való győzedelmes hadjárat megindítását.

a nagy tömeg egymást löki, taszítja, rugva és rohanvást rohan egyfelé.

— Ég a gyár! üvöltik lázban, kétségbe-esetten, harangok konganak, trombiták fuj-nak és az iszonyu hangzavar fölött megszólal a gyárkürt vérfagyasztó rémszóval. A megva-dult csoport bugdácsol, kavarog, mindenki két könyökkel tülekedik, hogy az első lehessen és a mint kiválik, vágatva törtet előre és a többi utána. Lihegve, zihálva szaladnak, utcaszéles sorokban és kiméletlenül lökik félre az asszo-nyokat, kik siránkozva törtetnek a férfiak után. A párok szétrebbentek, de a kutyák meg győ-zik ugatással.

A kővér Szalai berohan egyenest a tűzbe, a füsttől elesik s alig hogy kimentik. A vén Gregor a szivattyút nyomja és a hórihorgas Kovács legelsőnek mászik fel a tűzoltók létrá-jára. Bárd helyett, csontos ökleivel tördeli a szenes gerendákat, és az aprócska Kasztner úgy ugrál a lángban álló tetőn, a vizeső kutyafe-jével, mintha tűzmentes volna. Mind egy szá-lig kétségbeesetten dolgoznak, a férfiak a szivattyuknál, és a lajtokat vontatják az asszonyok puttyokban hordják a vizet és halálra ijedve sirják, hogy oda a kenyérük.

Kora hajnalban elaludtak a piros lángok, a fél telep üszkösen, csonkán meredt a levegőbe, füstös képü, szaggatott ruhájú munkások tar-tottak hazafelé. Egynémelyik kezefején nyílt sebek égtek és a mint hazaértek, a háziku-tyák ugatva fogadják őket, fogvicsoritva me-rednek a holdra és a mikor legdühösebben csattognak felé, az lefekszik előlük a tulsó partra.

A háború szünőfélben.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, augusztus 2.

A kínai harcztérről érkező tudósítások csak néhány apró jelentéktelen hadi mozdulatról értesítenek, ezek is az oroszokra vonatkoznak. Oroszországon kívül más állam ez idő szerint, kivéve Japán készülődését, se hadi, se diplomáciai érdekű lépést nem tett.

Mai távirataink a következők:

(Lázongó kínaiak.)

Pétervár, augusztus 2. Sismarov konzul jelenti Burgából 27-iki kelettel, hogy Kalgánban a kínaiak följújtották az orosz templomot és az oroszok házeit és sok árut és egyéb dolgokat elraboltak és elpusztítottak.

(Menekülő hittérítők.)

Pétervár, augusztus 2. A vezérkar a következő jelentéseket teszi közzé: Szervianov tábornok jelenti július 30-áról, hogy Khabrinba oroszokon kívül különféle nemzetiségű katolikus hittérítők is menekültek, köztük Rafanensky püspök, Észak-Mandsuria vikáriusa.

(Kínaiak veresége.)

Pétervár, augusztus 2. Grodekov tábornok jelenti Khabarovszkából 30-iki kelettel: Blagovjescsenszkben gyöngye puska- és ágyulövöldözés folyik. Az éjjel Zapolszki vezérkari százados önkéntesekkel és két ágyuval átkelt az Amur folyón és két aczélágyut vett el a kínaiaktól. A kínaiak megfutamodtak. Egy tiszt elesett. Reggel az önkéntesek puska- és ágyutüzelés között visszatértek a két elfoglalt ágyuval. 28-án Renenhampt tábornok megszállta az Amur folyó mellett lévő Mokhe erődöt és helyőrséget hagyott benne. 29-én a kínaiakat kiverték a selugai aranybányákból és beszüntették a munkát. Ugyanazon a napon Blagovjescsenszkbe bevonultak az első segédcapatok. Szervianov ezredes Konsztantinovszkával szemben elpusztított egy kínai őrcsoportot. A kínaiak elfutottak és két ágyut, harmincz puskát és két zászlót hagytak a csatatéren. Az oroszoknak nem volt veszteségük.

Pétervár, augusztus 2. Gorodov ezredes jelenti: Bunzum és Ravelovka erősségekből az őrség kirohant, hogy az erődöket fölmentsék. Az oroszok összeütköztek a kínaiakkal és megverték őket.

(Az orosz lakosság biztonsága.)

Pétervár, augusztus 2. Ingovics khabrini főmérnök július 26-án fölszólította Khabrin orosz lakosságát, hogy gőzhajókon a folyón lefelé a határszélére menjenek, a hivatalnokokat, gépészeket, távirótiszteket, orvosokat és tábort sebészeket azonban arra kérte, hogy maradjanak ott a gőzhajók és vasúti vonatok közlekedésének föntartása végett. Alekszejev altengernagy jelenti Csifuból 28-iki kelettel, hogy még nem sikerült pontosan megállapítani azoknak az orosz csapatoknak a veszteségét, amelyek Seymour tengernaggyal Peking felé mentek.

(Japán lázasan készül.)

London, augusztus 2. A Reuter-ügynökség jelenti Tiencinből 26-iki kelettel: A japán főhadiszálláson nagy sürgős-forgás van. A japánok sok kullit fogadtak föl és siettették az előkészületeket a csapatok szállítására. Az egyetlen sereg, amely félig-meddig készen van az indulásra, a japánoké. Az itt levő csapatok száma összesen körülbelül 17,000 ember. Segédcapatok napról-napra érkeznek ide, de nem harczrakész gyorsasággal.

(A tehetetlen Kína.)

Pétervár, augusztus 2. Az orosz hivatalos lap mai számában jelenti, hogy a kínai kormányok teljesen tehetetlenek a lázadókkal szemben.

A monzai királygyilkosság.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, augusztus 2.

A „fehérkezű” király fekete ravatalon nyugszik és az anarchizmusra hajló olasz nép átkozza az anarchizmust. Imhol, Umberto király kiontott véréből már is szerencsevirág nyílt, talán Olaszországnak a nagy veszteség mellett egy kissé használt is ez a királytragédia: a nép eszére tér és az ellágyult szívé dinasztia közelebb jutott a néphez.

Senki sem ösmeri Viktor Emánuel uralkodó elvét, de hiszen az nem lehet más, mint kevesebb háboru Abessziniában és több béke Olaszországban. Vagyis, hogy a tengereken túl hiába elfecserelt milliókra a mizerábilis olasz köznépek elsőbbségi igénye van.

Rómában már ácsolják az óriási tribünöket, honnan a királytemetést urnók, papok és gyerkőczök bámulni fogják; Milánóban a nép — mely a multkor klerikális forradalmat támasztott a király ellen — megrohanta a szociális tanácsurak szaképületét és a radikális szerkesztőségek előtt lármás zenebonát ütött. Ime, így lesz a töből részvétvirág s a monzai királytragédia így váltja meg Olaszországot az olasz nép királygyűlöletétől.

A mai nap eseményeiről a következő távirati és telefonjelentéseink szólnak:

Bresci és társai.

Róma, augusztus 2.

A rendőrség egy kis szőke fiatal embert nyomoz, a kit Bresci társaságában Monzában láttak. Azt mondják, hogy a két anarchistának sok pénze volt. A rendőrség titokban tartja nyomozásának eredményét.

Konstatálták, hogy Bresci a büntett végrehajtása előtt néhány olasz barátjával érintkezett és úgy látszik, hogy a merénylet előkészítésében segítő társai voltak.

A *Giorno* madridi tudósítója azt írja, hogy az odavaló olasz nagykövet azt hiszi, hogy az anarchisták azért határozták el Umberto király meggyilkolását, mert Olaszország kezdeményezte annak idején az anarchisták ellen teendő intézkedések megvitatására összehívott nemzetközi konferenciát. A nevezett lap azt hiszi, hogy a nyomozást mindenekelőtt abban az irányban kell folytatni, hogy ki bérelte föl Brescit az orgyilkosságra. Ugy látszik, hogy ez az Ivreában letartóztatott Lanner volt, a kinek szintén sok pénze volt, s a ki Bresci és más barátai társaságában nagyon vigan élte világát.

Margit, a szegény asszony.

Róma, augusztus 2.

„Margherita, le povera donna.” Margit, a szegény asszony. Így nevezi magát ő, az egyesült Olaszország hatalmas királynője és legboldogtalanabb hitvese. Csak jót és szépet tud róla mondani mindenki, szelid volt, jótékony és alázatos és szerette a férjét, a jámbár polgárasszonyok tiszta és szívós szerelmével.

Megölték az urát. Irtóztató fájdalmában elfelejti, hogy királyné, elfelejti, hogy millió és millió szem figyelme fordul feléje: összerokad fájdalmában és a meggyötört szíve keservesen feljajdul:

— Én vagyok Margit, a szegény asszony!

Nem a gyászba borult királynő ő, nem a tron szomorú özvegye, hanem csak Margit, a szegény asszony. Így érez és amit érez, oda kiáltja a világnak, mely még most is szent bizalommal viseltetik a trónok és koronák iránt.

Ugy érzi, hogy ő éppen olyan szegény asszony, mint a napszámosnő, akinek férjét eltemették az állványok. A nagy fájdalom éppen úgy, mint a uagy öröm, megsemmisíti az ember és ember közt érzett különbségeket és demokraták lesznek a meggyötört lelkek.

Királyné, szegény asszony, megnyerted a száz és száz millió szegény ember szívét, végtelen fájdalommal a te pártodra hódítottad őket!

Rómából táviratozzák, hogy Margit királyné a következő táviratot küldte Ferrari kardinális érseknek:

— Vajha Isten meghallgatná az ön imádságát és annyi erőt adna nekem, amekkorra a fájdalom. Az ön szavai megtalálták utjukat a szívemhez. Nincs vigasztalás, nincs biztatás, amely az én boldogtalanságomat enyhíthetné. Csak egyetlen reménységem, az isteni kegyelem képes erre. *Margherita, la povera donna* (Margit a szegény asszony.)

A királyné maga írta így alá a táviratot, amely mindenütt rendkívül mély hatást tett.

Éljen az anarchia!

Monza, augusztus 2.

Mialatt a lakosság tegnap este lelkes ovációkban részesítette az érkező királyi párt, két idegen ember az anarkiát éltette. A rendőrség letartóztatta őket. A nép meg akarta őket lincselni.

A szultán részvéte.

Konstantinápoly, augusztus 2.

A szultán megbízásából *Burhanedine* herceg és *Sakir basa* tábornagy ismételtén kifejezte a szultán részvétét az olasz ügyvivő előtt és egyidejűleg átadták a szultán szerencsekivánatait *III. Viktor Emánuel* király és az olasz nemzet részére.

Letartóztatott anarchista.

Róma, augusztus 2.

Ankonában letartóztatták *Costanzio* anarchistát, a kit *Brescivel* több ízben láttak együtt. *Costanzio*, mielőtt elutazott Milánóból leborotváltatta szakállát és ez a körülmény gyanut keltett a rendőrség előtt, a mely különben is szemmel tartotta őt.

A király temetése.

Róma, augusztus 2.

Eddig már sok fejedelem megígérte, hogy személyesen részt vesz *Umberto* király temetésén. A *Berliner Tagblatt* értesülése szerint *Vilmos* császár is valószínűleg elmegy s ez esetben a vasúti vonalakat erős katonai kordon fogja őrizni.

A király ravatalára több mint ötszáz koszoru érkezett.

Visconti Venosta miniszter, hir szerint, ma bontja föl a király végrendeletét.

A kik örülnek a gyilkosságnak.

Bern, augusztus 1.

A Biel városban levő olasz munkások, mikor *Umberto* meggyilkoltatásának hírért meghallották, azonnal abbahagyták a munkát és örömköltésben törtek ki. Aztán karöltve járkáltak be a város utcáit és vig dalokat énekeltek mindenfelé. A tüntető olasz munkások valamennyien *anarkisták*.

A királygyilkos Milanóban.

Róma, augusztus 2.

Brescit ma átkísérték a milanoi fegyházba. Feleségénél házkutatást tartottak, de semmi gyanusát nem találhattak, mert

Bresciné férjének összes irományait és levelezéseit elégette.

Budapest főváros részvéte.

Budapest, augusztus 2.

Ferencz József király távirata után ma ment hazánkból a második részvétnyilatkozat Romába. Az egyiket tegnap küldte néhány hírlapíró, a másikat Budapest főváros tanácsa küldte Róma város tanácsának.

A tanács ma ülést tartott s ez alkalommal határozatba ment, hogy a magyar főváros tanácsa is kifejezést adjon Umberto olasz király halála fölött érzett fájdalomának. A táviratot a mai nap folyamán elküldték Róma város tanácsának czimére.

Margit királyné és Viktor Emanuel találkozója.

Róma, augusztus 2.

Megható jelenet volt ma Viktor Emánuel, az új olasz király találkozója édesanyjával, Margit királynéval. Viktor Emanuel szó nélkül borult a királyné nyakába, mire az anya keserves sirásban tört ki és így szólt:

— Édes fiam, szerencsétlen gyermekem!

Ezután olyan szívzaggatóan zokogott, hogy nem bírt többet szólni. A jelenlevők valamennyien könyeztek.

Viktor Emánuel és neje Helén kezét csókoltak Margit királynénak és mind a hárman bementek a halottas szobába, hol az új király homlokán és kezén csókolta atyja holttestét. Aztán letérdeltek és késő estig imádkoztak.

Gyász a bécsi udvarban.

Bécs, augusztus 2.

Bécsben augusztus hó 5-étől fogva kezdődő négy hétig tartó gyászt rendelt el a király.

Bresci fenyegetődik.

Milánó, augusztus 2.

A királygyilkos Bresci-t ma újból kihallgatta a vizsgálóbíró. Bresci többek közt így nyilatkozott:

— Eppenséggel nem bántam meg, a mit elkövettem. Meg fogják látni, hogy nem maradok soká becsukva, mert társaim rövid idő alatt kiszabadítanak. Akkor pedig reszkessen az orosz cár!

Ugyanezt mondta annak idején Lucheni is, Erzsébet királyné gyilkosa.

Ma újból több elfogatás történt.

A király és a miniszterek tanácskozása.

Róma, augusztus 2.

Ma délelőtt 10 és fél órakor a király elnöklete alatt két óráig tartó minisztertanács volt, amelyen szóba került a kormány helyzete és Umberto temetésére vonatkozó intézkedések.

A miniszterelnök kijelentette, hogy a kormány teljesen szabad kezét akar hagyni a királynak s hogy intézkedéseiben semmivel se akadályozhassa, a miniszterium be fogja adni lemondását. — Viktor Emánuel azzal válaszolt, hogy atyjának temetése felől intézkedni addig nem szándékozik, míg végrendeletét föl nem bontották, mert a végrendeletben valószínűleg lesznek olyan kívánságok, amelyeket föltétlenül respektálni akar.

SZINHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Péntek: Szünet.

Szombat: Kurucz fufang, népszimű.

* **Lietzenmayer Szidi Aradon.** A Lietzenmayer nővérekre kellemesen emlékeznek vissza, akik a nyolczvanas évek végén jártak az aradi színházba. Fes ügyes színésznők voltak és főleg kitűnő táncosnők. Azóta férjhez mentek. Lietzenmayer Poldiból lett Benkóné, Szidiből Delli Lajosné. A előbbi Kassán van, az utóbbi a Népszínház tagja. Ez érkezett meg ma Aradra és e hónap jó részét a mi színházunknál tölti. A legújabb énekes darabokban megtanítja a személyzetet azokra a tánczokra, melyeket a Népszínházban a balet jár. Így mindjárt ma megkezdte *A kurucz fufang* tánczait tanítani. A szombati bemutató előadásán a férfiak és nők már Lietzenmayer Szidi tanítványaiként fogják járni a szép toborzót és a Rákóczy kor deli tánczait. *A kurucz fufang* hatásossága ezzel mindenesetre sokat nyer és csak annál méltóbb a közönség érdeklődésére. A jegyek az előadásra már pénteken délután válthatók a téli pénztárnál.

* **Tiszai Dezső öröke.** A pécsi színügyi bizottság szerdán délelőtt egyhangú lelkesedéssel átadta a színházat özvegy Tiszai Dezsőnének, aki Nádasi József művezetése mellett igazgatója majd a színházat. Majorossy Imre polgármester igen szép beszédben emlékezett meg az elhunyt igazgató számos érdeméről. A színügyi bizottság határozatát a városban nagy örömmel fogadták.

* **Színház és orfeum.** Szeged példáját követve egészséges mozgalom indult meg az ország minden nagyobb vidéki városában abból a czélból, hogy lehetetlenné tegyék a brettli-művészet vidéki megélhetését. Most Debreczenben indult meg az akció az orfeumok ellen. Erről a mozgalomról a következő tudósítást vesszük: *Festetich* Andor gróf, a vidéki színészet országos főfelügyelője, a napokban városunkba érkezik, s tárgyalni fog gróf *Dégenfeld* főispánnal és *Simonffy* Imre kir. tanácsos polgármesterrel. A tárgyalás folyamán meg fogják beszélni, mint lehetne a három állandó színház után Debreczenben, e nagy magyar városban állandósítani a színészetet. A tanácskozás híre örömmel tölt el mindenkit, a ki a magyar kultúra haladásának, diadalának lelkes híve.

Kossuth Ferencz Párisban.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Budapest, augusztus 2.

Nagy várakozással volt eltelve mindenki széles e Magyarországon Kossuth Ferencz iránt, amidőn nagynevű atyja halála után végre visszatért hozzánk, hazájába.

Ha őszinték és elfogulatlanok akarunk lenni, ki kell jelentenünk, hogy Kossuth Ferencz csak kevésbé felelt meg e várakozásoknak. A nép mindenütt csak megjelenésekor lelkesedik érte, távozásakor lelohad a lelkesedés. A parlamentben neve iránt való tiszteletből eleinte figyelemmel hallgatták, de később beszéde alatt nagy a figyelmetlenség csak kevesen hallgatják és az elnöknek csak a legnagyobb erélyvel sikerül csendet csinálni Kossuth beszéde alatt.

Sokszor és sokan tépelődünk már a felett, hogy mi az oka ennek?

Ime! Egy európai műveltségű ember, határozottan tehetséges, sokoldalú, előkelő modoru, nagy nevű és nagy szónoki képességgel megáldott apának fia, — szóval minden kellékével ellátva ama tényezőknél, a mik hatást kelthetnének és mégis soha semmi siker.

Ennek sikertelenségnek a okát aztán a budapesti sajtókongresszuson fedezték fel.

Ezen a kongresszuson ugyanis a következők történtek:

A szónokok sorában Kossuth Ferencz is felszólalt — *franciául*.

Mindenki nagy figyelemmel a külföldiek pedig valósággal áhitattal hallgatták. A francziák pár pillanat mulva csillogó szemekkel néztek reá, majd zajos tetszésben törtek ki, végül pedig valamennyien viharosan éltették, körüle csoportosultak és boldog volt, aki közélébe juthatott.

Kossuth később ismét felszólalt — *angolul*. Beszédének ugyanaz a hatása volt, mint előbb, de ekkor első sorban az angolok vették körül ünnepelve és zajosan üdvözölve, Megjegyzendő, hogy az olaszok kezdettől fogva folytán körülrajongták.

Ime tehát kitűnt, hogy Kossuth nevelése az oka annak, hogy nálunk sikere nincs. Külföldön élve, nevelkedve nem hatolhatott bele a magyar nyelv szellemébe, nem ismeri annak sajátosságait, a magyar lelkületet.

A franczia és angol szó gördül ajakáról, ismeri e nyelvek összes titkait, báját. A francziák született francziának, az angolok született angolnak tarthatják jogosan. Ha magyarul ír vagy beszél, előbb idegen nyelven gondolkodik.

Amily őszintén örültünk sikereinek, ép annyira sajnáltuk, hogy mi magyarok más szemmel nézzük őt, mint a külföldiek...

Kossuth Ferencz tegnap a párisi interparlamentáris konferencián beszélt és valósággal elragadta a konferencia tagjait. Őszintén örülünk ennek, mert diadalt, dicsőséget szerzett ott a magyar névnek.

Párisból.

Az Aradi Közlöny számára írta:

Colomanus.

Arról nincs embernek fogalma, hogy minő hatalmasan lüktet az élet künn a világkiállítás területén. A láрма, a zsvaj, a tolongás erősen megviseli az ember idegeit és a kiállítás szédítő nagysága, sokasága oly imponáló, hogy tanácstalanul állunk a bejáró előtt, hogy merre is menjünk, mit is nézzünk meg első sorban.

De szerencsére nagy gyakorlatom van a kiállítások körül; annyi kiállításban volt már részem, hogy bizonyos ügyességre tettem szert abban, hogy miféle pavillonokat kell csak futólag megnézni és miféleket kell teljesen figyelmen kívül hagyni.

Ezt a programot már jó előre elkészítettem a párisi kiállításra is és akár hiszi valaki akár nem, merem állítani, hogy egy nap és egy éj alatt épen eleget láttam a párisi kiállításból; persze előre bocsájtom, hogy semmiben sem vagyok szakértő és sohasem arrolgáltam magamnak azt, amit egy kartársam Aradon a Zemplényi terraszon szokott tenni, hogy t. i. az orvosi tudományhoz ép úgy mer szólni, mint az építészethez, vagy a husvéti liszthez, a festészethez, numismatikához ép oly avatottsággal mint a talmudhoz.

Nem! ilyen universal zseni nem vagyok; én a kiállítást mint tökéletes laikus ember járom be és épen ezért sok gyönyörűséget találok benne.

Vagy talán szégyen laikusnak lenni? Azt látom, hogy nálunk otthon nincs abban semmi ott lehet valaki sok minden anélkül, hogy lenne kvalifikációja épen ahoz, ami.

Alberttel már másképp áll a dolog. Ő szakértő és oly éles a megfigyelése, hogy még a bejárónál így szólt:

— Oh barátaim! Ez fölséges. A párisi kiállításban együtt van minden, amit az emberi szellem eddig nagyot és szépet produkált; a komoly dolog között azonban talán a legjobb a...

Pali testvér rátette a kezét Albert szájára e szavakkal:

— Elég! Én majd folytatom: ... „legtöbb a mulatságos elem!

Albert elszégyeli magát, Pali pedig gunyosan mosolyog és én befogom most már Pali száját és így folytatom:

— *Theuriet* André a kiállításról irván, tulajdonoson vidámnak mondja, annyira, hogy szerinte inkább egy nyári mulatóhely benyomását teszi, mint egy komoly nemzetközi mérkőzést.

Albert erre mosolygott, Pali nevet és én kaczagok. Mindhárman pedig mintegy kommandóra kivesszük zsebünkéből a kiállítási utmutatót, melynek első lapján foglaltatnak fenti szelletes és szakavatott szavaink.

Amint így bolyongunk a gyönyörű pizsitos, virágos utak között, előttünk hatalmas épület mered a magasba: a Palais de l'optique.

Albert tovább ment menni, őtet nem érdekli holmi optikusok kirakata. Albertné resztele ezt az ignoranciát és így szól férjéhez halkán:

— Üsd fel az utmutató 35-ik oldalát, gyorsan. Mi áll ott?

Albert felüti és halkán kiolvassa: „A kiállítás clouja, (párisi kiállítás csuda nélkül el se képzelhető) a Palais de l'optique, ahol többek között a nagy látcsövet mutogatják.“ Erre hamarosan összecsapta a könyvet és így szólt a társasághoz:

— Hát azt hiszem, ezt a csudát meg kell néznünk.

— Hogyne! Hogyne! — szóltak mindnyájan.

Megváltottam a belépő jegyeket és bementünk a kiállítás nagy csodáját megnézni. Mégis csak nagyszerű lehet ez, — gondoltam magamban — mert úgy emlékszem, hogy még mikor a vilákiállítás terve megfogamzott, díjakat tűztek ki a legnagyobb látványosság megalkotójának. Terv akadt elég, de egy se olyan hogy az Eiffel-toronymnál hatalmasabb vonzerővel ajándékozhatta volna meg a kiállítást.

Pali pedig úgy emlékezett a Figaróból, mert otthon a Zemplényiben mindig olvassa ezt a lapot, hogy Francois *Deloucle* kijelentette a francia kormánynak, hogy olyan teleskopot fog készíteni, a melyen keresztül nézve az ember szeme egy méternyire közelítheti meg a holdat.

Paliné sehogysem akart belépni.

— Nem! — mondá ő — egy méternyire messze tőlünk a hold? Én félek. Jaj Istenem, az én Palim még holdkóros lenne és éjjelenként a tetőparkányon sétálgatna.

— Soh'se busulj Paliné — mondja Albertné — már úgy se tud férjed téled kimenőt kapni, hát talán majd ilyen uton fog neki sikerülni.

Az én feleségem szintén aggódott, félt. — Hogyne! Egy méternyire a holdtól. Szinte elképzelte, hogy hallani fogja Szt. Dávidot hárfázni, a hold egy kies pázsitján.

Albert ujjongott örömeiben.

— Végre! — mondá — meg fogom látni négy emeletes palotámat. Apósom mindig azt mondta, hogy rám hagyja a palotáját, mely ott van ... a holdban.

Albertné szintén vágyódott a holdba nézni azt hitte, hogy meg fogja találni azt a sötét pontot, melyre szerelmes leánykorában anyai szor szegedte sóvárgó tekiatétét.

Végre bementünk a hatalmas épületbe, mely magában foglalja *Deloucle* csoda látcsövét melyen öt álló esztendeig dolgozott, és melyhez foghatót eddig még nem sikerült készíteni.

Egy előkelő kinézésű, pápaszemes uri ember magyarázta nekünk a csodát. Roppant gyorsan forgott a nyelve, úgy hogy csak minden tizedik szavát értettem.

— Mesdames! Messieurs! A készülék lenszéje 4 tonnát nyom.

— Hány tál lencsecsuszpájsz futna ki belőle — sóhajtott fel Paliné.

— Mesdames! A lencse átmérője 1 méter 25 centiméter.

Bánja a kánya! — mondja Pali — Ezer-szen már bele nézi.

— Pardon monsieur! Egy 70 ezer kilogramm súlyu vasszerkezet tartja a távcsövet.

— Hát bánom én? — mondja szemtelenül Albert — hadd lássuk a medvét!

— Pardon monsieur! — mondja tovább a magyarázó ur; önök szeretnének belenézni a holdba? oh hölgyeim és uraim, kérjenek tőlem bármit, de ezt az egyet én nem teljesíthetem.

— Micsoda? — kiált fel Pali — Szilvalé, szilvuplé adta pimasz francziája, már én bele-nézek, ha megfizettem az árát.

Már pedig lármázhattunk, amennyit csak akartunk, az az egy bizonyos, hogy ezen a hatalmas üvegen át még emberfia nem látta a holdat, sem egy méternyire, sem nagyobb távolságra. — Csak elmagyarázzák a dolgot, a nagy előnyeit, de átnézni rajta nem engedik az embert s épen ez rajta a legnagyobb csoda.

Már-már kiakartunk menni ebből a palotából, mikor figyelmeztettek bennünket, hogy ennek a palotának a legszebb látványossága az *arany szobor*, amelynek az „American Golden Statue Co.“ állított ki.

Mindnyájan tátottuk a szánkat csupa csodálattól. *Háromszázhusz kilo* 14 karatos aranyból, még pedig egy darabból készült a kedves szobor, amelyhez a híres szépségű *Miss Maud Áláms*, Amerika egyik legkiválóbb művész nője ült modelt.

Pali nézte, soká nézte végre így sóhajtott fel:

— Ez volna nekem való feleség!

— De hisz nem él! mondja szellemesen a felesége.

— De nem is jár ám a szája! — ripsz-tirozott Pali.

Albert meg hozzáfűzte, hogy ha szorulna a kapcza a zálogházban is adnak érte valamiké.

Nehezen bucsuztunk el ettől az aranyos teremtéstől.

A magyarázó ur szépen meghajolva ajánlta magát.

Pali megvetéssel végig nézve így szólt:

— J'ai l'honneur! akaszszanak fel a nevednapján! Adieu — Adieu! pukkadnál meg a nagy forradalom évfordulóján.

A francia pedig udvariasan felelt:

— Je vous remerci mon cher!

SPORT.

+ **Aradiak football matche Szabadkán.** Megemlítettük már, hogy az *Aradi Athletikai Club* és a *Szabadkai Torna-egylet* football csapatai augusztus 5-én, vasárnap football-mérkőzést tartanak Szabadkán. Az aradi atléták szorgalmasan készülnek a matchre s naponkint gyakorolják magukat a waggongyár-melletti football-pályán. A Szabadkára induló csapatjuk, melyet *Székelly* Károly h. kapitány vezet, egy-két tag kivételével össze van már állítva s biztató formát mutat. Különösen a csatár-sor erős.

Idegenben agyonvert magyarok.

(Tizenöt ember halála.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 2.

Megdöböntő hír érkezik haza idegenbe szakadt földmunkások tragikus végéről. Több mint 100 szegedi és szeged-tanyai munkás dolgozik a Dráva szabályozási munkálatoknál és itt a magyar munkások véres harcra kerekedvén a horvátokkal, három kubikus — röszei mind a három — *halva maradt a véres verekedés színhelyén.* De vagy egy tucat horvát is ott hagyta a fogát, ami ugyan kevés vigasztalás a három szegedi ember életéért.

A szörnyű munkásvérengzésről a következő tudósítást vettük:

A drávaszabályozási munkálatoknál a vállalkozó nagyszámu horváth munkást elbocsátott s helyettük dolgozabb, jóra valóbb magyar munkásokat fogadott fel. Emiatt örökös volt a gyűlölség a horvátok és a magyarok között. A multkor a magyar munkások közül valami tizenöten bementek *Szimovecz* községbe, hogy ott maguknak élelmiszereket vásároljanak. Találtak az elbocsátott horvát munkásokkal és éles szóváltás után véres verekedés támadt köztük.

A verekedés hírére csakhamar összefutott a község férfi lakossága és a piacon közrefogták a magyar munkásokat s dorongokkal felfegyverkezve támadtak rájuk. A magyarok karókat kaptak fel és ezzel védekeztek.

Az esetnek híre futott a Dráva partján tanyázó magyarok között, a kik vagy négyszáz-an ásóval, lapáttal lerohantak a községbe és a horvátokat megtámadták. A magyarok csakhamar kiszabadították a megszorult magyar munkásokat. *Tizenkét horvát és három magyar munkás halva maradt a csataterén.* Ezenkívül számtalan sérülés történt.

A szomszéd városból egy század huszárt küldtek ki a helyszínére, s csak ezeknek sikerült a verekedőket szétzavarni. A csendőrség és katonaság most állandóan a Dráva parton levő munkástelepen tartózkodik, mert attól lehet tartani, hogy a horvátok megtámadják a munkástelepet.

Az agyonvert magyar munkások *Szell* János, *Kakuszi* András és *Révész* János röszei lakosok voltak.

A vizsgálat már megindult és eddig mindkét részről számos letartóztatás történt.

Gyilkossági merénylet a perzsa sah ellen.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, augusztus 2.

Pár nap óta a világ nem fogy ki a legnagyobb szabásu szenzációkból. *Umberto* királyt meggyilkolták, aztán annak jött a híre — szerencsére csak a vak híre — hogy a szerbek ifju uralkodóját ölték meg, ma pedig Párisból jelenti a táviró, hogy az ott időző *perzsa sah ellen merényletet követtek el.*

A merénylő olasz volt, a ki egyenesen azért utazott Párisba, hogy kioltsa a sah életét.

A szenzáció eset, mely a legkínosabb feltűnést keltette a francia fővárosban, ma reggel történt. Mikor a sah szállodai lakásáról kijött, hogy kocsiba üljön s elhajtasson a kiállítás területére, egy ott settenkedő olasz rávetette magát, a másik pillanatban élesre fent tört huzott ki sebéből s azt a sah mellének irányosta.

Szerencsére a sah rögtön észrevette a készülő merényletet s erős kezekkel megragadta az olaszt, kinek markából a körülállók a gyilkos szerszámot kicsavarták.

Hogy a sah hideg vérét nem vesztette el, legjobban az illusztrálja, hogy a merénylet jól felpofozta s csak azután adta át a rendőröknek, kik azonnal letartóztatták.

Már forrás szerint a merénylet nem törrel, hanem revolverrel történt. Ez az újabb forrás így mondja el az esetet:

Mikor a sah kocsijához lépett, egy munkás öltözötű olasz ember — kinek nevét ma még nem jelentik — erőszakal a hintóhoz furakodott. A rendőrök észrevették, hogy nem lehet jó szándéka s ezért fel akarták tartóztatni. A merénylet azonban hirtelen felugrott a kocsis hátsó részére s onnan öt golyóra töltött revolverét a sah mellére szegezte. E perczen a nagyvezér, ki már a kocsiban ült, megkapta a merénylet kezét s kezéből a revolvert eltolta. Akkor lépett csak közbe a sah s miután az olaszt jól felképezte, átadta őt a rendőröknek.

Mikor a rendőrség az olaszt kihallgatta s megkérdezte, mi volt a szándéka, egész czinikusán így felelt:

— Meg akartam ölni a sahot.

— Miért?

— *Dicsőséges misszióból* — volt a válasz. Nagyon sajnálom, hogy tervem nem sikerült — mondotta aztán. — *De reszkessen a francia köztársaság elnöke, mert közelebb ő is bajba kerül!* . . .

Ez a válasz eléggé bevilágít az anarchista gyilkosok lélektanába és megmutatja, hogy egyáltalán elvétett dolog bennök valamely eszme — akárha csak őrült eszme — rajongóit keresni. A mi a *Luccheni-Bresci*-fajta apostolokat izgatja: az pusztán a hiu dicsvágy, semmi más. Mert ha gyilkosságaik egyébként absolute czéltalanok is, a hirnév emlegetettségét így bizton elérik.

Egy zsaroló kapitalistát megölni, vagy akár egy panamista minisztert, ez csak napi esemény és nem váltó a halhatatlanságra. De egy mindenek által szeretett királyt, egy csodált és imádott királynőt kitörülni az élők sorából, ő nekik az utolsóknak, a sötét mélységek lakóinak: ez már büszke nagy tett, mely belekiáltja a gyilkos nevét a jövő századok ürességébe. Azért is jelenthetik a táviratok, hogy *Bresci* és *Luccheni* urak vigan vallják be tettüket a bíró előtt, jól esznek és nyugodtan alusznak.

Erre a dicsőségre szomjazott az az olasz is, kinek merénylete — szerencsére — meghiusult.

A sahot, kinek semmi baja nem történt, a mai nap folyamán sokan üdvözölték, a párisiak pedig formálisan ünnepték.

HIREK.

A regényes öngyilkos.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, augusztus 2.

Rejtelmes öngyilkosság történt ma *Szegeden* a Tisza-szállóban. Megjelent ott egy körülbelül 28 évesnek látszó, elegáns uri ember, szobát bérelt és a vendégeknyvbé *Molnár György* néven írta be magát.

„*Molnár György*“ bement szobájába, tintát és tollat kért, aztán magára zárta az ajtót.

Egyszer csak hatalmas durranás hallatszott a szálló épületében. A személyzet egyenesen az új vendég szobája felé tódult, a melynek ajtaját zörgetni kezdték.

Hiába zörgették. És ez elég volt, hogy a személyzet megértse a helyzetet. Betörték az ajtót s a szobába mentek, a hol akkor már holtan feküdt a fiatal ember.

Nyomban értesítették róla a rendőrséget, s az ügyletes tiszt megjelent az öngyilkos szobájában.

A rendőrtiszt elővette az öngyilkos két hátrahagyott levelét, melyek az asztalon heverték. Az egyik a rendőrségnek szült, a másiknak a boritékán nem volt címzés. A rendőrséget arra kérte, hogy ne bontsa föl a másik, címzetlen levelet, mert azt akarja, hogy a benne foglalt sorokat föltöretlen boritékával egyetemben tegyék koporsójába és a szívére helyezve vele együtt temessék el. E levélben is *Molnár György*nek írta alá magát.

A rendőrtiszt azonban fölbontotta a másik levelet is, a melyben nem volt levél, hanem egy gyönyörű, fiatal női arckép és egy hajfürt.

Valószínűnek látszik, hogy a *Molnár György* név csak álnév. A megindított vizsgalat az eddig kiderült adatokból még nem állapíthatta meg az öngyilkos kilétét, de annyit gyanítanak hogy a *Molnár György* álnév egy *budapesti huszártisztet* rejt, a ki egy előkelő fővárosi művésznőnek a férje.

A regényes öngyilkos személyazonosságának megállapítása körül a szegedi rendőrség buzgón fáradozik.

— **A román trónörökös Budapesten** A román trónörökös, neje és gyermekei ma reggel 7 óra 50 perczkor *Budapestre* érkeztek és innen 8 óra 50 perczkor a bécsi gyorsvonattal *Alfréd* szász-köburg-gothai herczeg temetéséhez tovább utaztak. A trónörökös és családját a pályaudvaron *Margaritescu-Grecanu* Román kir. konzul, *Porutiu* titkár, *Lachnit* állomásfőnök és *Paolik* rendőrfőfelügyelő várták. A magas vendégek a korai idő miatt nem szálltak ki, kivéve a trónörökös nagyobbik fia, aki *Mdme Presan*-nal és a konzullal beszélgetett. A trónörökös pár kíséretében voltak *Mdme Presan* udvarhölgy és *Demetrescu* Aurél őrnagy. A vonatot *Sachs* Károly udvari utazó marsál vezette.

— **Sándor király esküvője.** Az ifju szerb király esküvőjét nemcsak hogy nem birták elodázni, hanem — mint tudósítónk telegrafálja — még fényéből sem birtak semmit elvenni. Belgrád nagy díszszal és pompával készül az ifju király esküvőjét megünnepelni. A város mai ülésén százezer frankot szavaztak meg Belgrád földszítésére, negyven ezer frankot pedig nászajándékra. Hir szerint a czár is drága nászajándékot küld. Ezek a tények nagy ellentétben vannak Sándor király meggyilkolásáról szóló amaz alaptalan híresztelésekkel, melyekkel a fővárosi és több vidéki lapot föltöltettek. Az esküvőn egyik tanu *Manzuroff* Pál orosz ügyvivő lesz, a másik pedig *Nestorovics* a szkupcsina elnöke.

— **Anarchisták Budapesten.** Fővárosi tudósítónk telegrafálja: A budapesti szocialisták ma titkos tanácskozást tartottak, a melyről azonban a rendőrség fölötte érdekes részleteknek jutott tudomására. Nem kisebb dologról beszéltek a szocialisták, mint arról, hogy *Budapestben is vannak anarchisták*, még pedig nem is valami csekély számban, csak hogy titokban tartják valódi elveiket és más név alatt szerepelnek. A tanácskozáson szóba jött *Umberto* király meggyilkoltatása, a mi

fölött a szocialisták részvétőknek adtak kifejezést, de helytelennek tartották azt a szinte általános hiedelmet, hogy a magyar fővárosban nincsenek anarchisták. Az ugynevezett *független szocialisták valamennyien az anarchista tanok hü és titkos követői*, de a szocialdemokratáknak azokkal semmi közösségük nincsen s erélyesen elhárítják maguktól mindamaz esetleges gyanúsításokat, a melyekkel a monzai királygyilkosságot a szocialisták nevével összefüggésbe hozzák.

— **Katonák jönnek — katonák mennek.** A nyári időben, mikor a helybeli katonaság elmegy, kárpótlásul sűrűn fordulnak meg a városban idegen vidéki katonák. Augusztus 5-én a *101 csász és kir. gyalogezred 2-ik zászlóalj* jön ide *Csabáról*, s egy napi tartózkodás után tovább vonul. A legénységet a várban a tiszteket a Fehér kereszt szállóban szálásolják el. Augusztus 13-án a honvéd pótartalékosok laknak két napig a várban, s 15-étől kezdve, mikor az *aradi honvédszállóalj* elmegy, a honvéd laktanyában. A bevonuló pótartalékosok száma 200 lesz.

— **A romániai kivándorlók.** Budapesti tudósítónk jelenti: A romániai zsidó kivándorlók érdekében indított gyűjtési mozgalom immár befejeződött. A segítő bizottság fényesen oldotta meg feladatát. Tegnap estig 90.000 korona gyűlt össze. A mai délelőtt folyamán újabb 10.000 korona érkezett be és így az összes gyűjtés délben kerek 100.000 koronára rugott. A kivándorlók utjának irányát és idejét illetőleg a segítő bizottság abban állapodott meg, hogy 240 személyt ma este bocsájt utnak. Ezek este 10 óra 40 perczkor a *Ferencvárosi pályaudvarból* indultak, közvetlenül *Brémába* és onnan hajón *New-Yorkba* vitorláznak. *New-Yorkból* pedig vasuton *Kanadába* szállítják őket. A második csoport a holnapi szombat előestét tekintve, csak szombaton este indul tengeren túl való útjára, *Kanadába*.

— **A bürzeadó premierje.** A tőzsdeadó életbelépésének tegnap volt az első napja. A premierre a tőzsdelátogatók meglehetősen nagy számban jelentek meg a budapesti értéktőzsde tágas csarnokában. Az első megadóztatott üzletkötést hatalmas éljenzés és taps fogadta. Ezt az első megadóztatott üzletet *Sztanai* Zsigmond kötötte *Kardos* Lipóttal. Csenevész kis kötéske volt. Össze-vissza 25 darab osztrák hitelrészvényről szólott és a kincstárnak 90 fillért hozott a konyhára.

— **A püspök pásztorlevele.** *Desseoffy* Sándor csanádi megyés püspök hosszabb pásztorlevélben emlékezik a magyar királyság megállapításának kilencszázados évfordulójáról, hálás kegyelettel adózva egyszersmind a magyar nemzet legbölcsebb oktatói és vezetői, *Szt. István király* és *Szt.-Gellért*, az első csanádi püspök emlékének. A jubiláris ünnepély megünnepelésére elrendeli, hogy *augusztus 14-én* az egyházi épületekre a nemzeti zászló kitűzetvén, az esti angyali üdvözlés után az egyházmegye minden templomának minden harangjai fél órán át meghuzassanak. Nagyboldogszony napján a hatóságok meghívásával ünnepi nagy-mise tartandó, Te Deummal a legnagyobb pompa kifejtésével, az oltári szentség kitétele mellett, felvételvén az ima a pápáért és királyért. A szentmisét megelőző szentbeszédben a hívek az évforduló fontosságáról és jelentőségéről oktadandók. Az iskolában a jubiláris ünnepély *Sz.-Imre herczeg*, a magyar tanuló ifjuság védőszentjének ünnepén, november hó 5-én lesz megtartandó.

— **Szerelmi házasság a Wittelsbach-házban.** A szerelmi házasságok korszakát éljük. A nagyközönség még nem is tért napirendre a trónörökös és a szerb király házassága fölött, máris újabb szerelmi házasság hírét jelentik, mely boldogult királyasszonyunk családjában,

bajor királyi házban van küszöbön. Az érdekes eljegyzési hírről, Berlinből a következő tudósítást vettük: Udvari körökben nagy föltűnést kelt az a hír, hogy Wittelsbach Klára hercegnő legközelebb férjhez megy báró Cramer-Klett Tivadarhoz, egy dús gazdag gyáros és földbirtokoshoz. Klára hercegnő leánya Amália spanyol infansnőnek, kinek 1875-ben meghalt férje ifjabb testvére volt Luitpold regens-hercegnek. A menyasszony 26 éves, csinosnak épenséggel nem mondható, fejedelemasszonya a Szent-Anna hölgyalapítványnak. Minthogy a hercegnő rendkívül nagy híve a római katolikus egyháznak, épen azért nagy föltűnést kelt, hogy a választottja protestáns. Báró Cramer Bajorország leggalagabb birtokosa. Vagyonát 80 millió márkára becsülik. Már két felesége halt meg s egy gyermeke is van.

— **Párbaj a királygyilkos miatt.** Megemlítettük már, hogy Brescinék, az olasz királygyilkosának egyik fivére egy olasz ezred tényleges szolgálatában levő hadnagy. A hadnagy, mint azt szintén megirtuk, tegnap a hadügyminiszter rendelkezésére bocsájtotta tiszti rangját. Ezzel levonta testvére tettének reá háramló konzekvenciáit, de ugylátszik, mégsem került el a kellemetlenségeket. Ma, mint tudósítónk telegrafálja, Aquillában két tüzérszázados között párbaj volt Bresci hadnagy miatt, a ki fölött összeszólalkoztak. A két tüzérszázados beszélgetés közt szóba hozta a gyilkos Brescit és annak hadnagy fivérét. Az egyik százados sajnálatra méltónak találta a hadnagyot, a ki fivére miatt ártatlanul olyan kinos helyzetbe került. A másik százados erre azt jegyezte meg, hogy még az is becstelen, a ki a királygyilkos fivérével kezét fog. Ezen aztán annyira összekaptak a századosok, hogy az ügynek párbaj lett a folytatása.

— **Alfréd herceg temetése.** Koburgból táviratozzák: Alfréd szász-koburg-góthai herceget tegnap délután 3 órakor vitték át nagy pompával a rosenau kastélyból a Möricz-templomba. A menet élén a 95. gyalogezred harmadik zászlóaljja haladt, amelynek az elhunyt herceg főnöke volt. A koporsót kocsin az egész hercegi család követte. Mikor a menet a város határába ért, a hercegi család hölgyei egyenest a Möricz-templomba hajtottak, míg a hesseni nagyherceg és Hohenlohe-Langeburg régens-trónörökös a koporsó mögött ment. Utánuk mentek a miniszterium tagjai, az udvari méltóságok, a birodalmi és városi hatóságok, és nagy gyászoló közönség. — Az egyesületek tagjai és a tanuló ifjuság sorfalat állott. Az utcák, amelyeken a menet elhaladt, gyászdiszt öltöttek. A Möricz-templom bejáratánál az ország papsága várta a menetet. A koporsót 12 altiszt vitte a templomba. A fejedelmi család helyén az özvegy hercegné helyezkedett el leányaival. Az ünnepi ájtatosságot Hansen udvari lelkész végezte. Az ünnep karénnel végződött, amely után a fejedelmi személyek elhagyták a templomot, amelybe azután bebocsátották a közönséget.

— **A román liga mozgolódása.** Hír szerint a román liga nagyszabedű csoportja elhatározta, hogy a párisi nemzetközi diákkongresszusra almanachot fog kiadni, melyben megírják, mindazon sérelmeket, melyeket a román diákok a magyar főiskolákban román voltukért állítólag szenvednek. Ezekre a sérelmekre valóban magunk is kíváncsiak vagyunk.

— **A fogház elől a halálba.** Megirtuk két nap előtt, hogy Keverecsnél Etelka 24 éves leány öngyilkossági szándékból szoda-oldatot ivott. Mikor a rendőrség ki akarta hallgatni

öngyilkosságának oka felől, semmit sem vallett. A leány, ki azóta a közokórházban fekszik, ma magához kérette Rimanóczy Zsigmond rendőrtisztet, ki előzőleg már kihallgatta, azzal, hogy vallani akar. A rendőrtisztnak előadta, hogy a törvényszék nyolcz hónapi fogházra ítélte, még pedig „ártatlanul” s inkább, minthogy a börtönt elszenvedje, meg akar halni. Mikor a rendőrtiszt meg akarta nyugtatni, elhatározottan kijelentette:

— Ha felgyógyulok, újra megmérgezem magam.

A leány ezután a végrendeletét is megcsinálta. Kétszáz forintnyi vagyonát, négy részre osztva, két ápolónőjének, lakásadó asszonyának és kedvesének hagyta. Ugyancsak az utóbbira testálta zálogczéduláját és egyéb apróságait.

— **A szolgabíróság fegyvergyakorlaton.** Komárommegye udvardi járásában az a különös dolog történt, hogy az egész szolgabírói hivatalt egy időre hívták be katonáékhoz fegyvergyakorlatra: a főszolgabíró, a szolgabíró, sőt még a két irnokot is. Mivel így a hivatalokba senki sem maradna, csak a hivataloszolga (ezt szerencsére nem hívták be), az alispán kérvényt fog benyújtani a katonai hatósághoz, hogy a szolgabírósnak legalább a felét mentse fel az idej fegyvergyakorlat alól.

— **Az anix-kártya magyarsága.** Hogy a bácskai magyar nyelv milyen zengzetes, Herczeg Ferencz írásából nagy gyönyörűséggel megélvezhetük. Kevesebb gyönyörűségünk esik azonban abban a képes levelezőlapban, melyet ma hozott a posta Bácskából s melyen ez olvasható:

Üdvözlét Palicsról.

Mellette pedig, a kép magyarozatául ez áll:

Olvasó terendés kávéház.

Ez utóbbi, mint megfjetenünk sikerült, olvasó terem és kávéház-at akar jelenteni. A másik sor könnyebben érthető, bár ennél Gruss aus Palits is jobban hangzanék. Egyszóval szépen tudnak magyarul a Bácskában. Azt a terendésit!

— **A borbizományi társulat kérelme.** Az első Magyar borbizományi és értékesítő társulat Aradvárosához kérelmet intézett, melyben pártfogásért folyamodik. Az ügyet legközelebbi ülésén tárgyalja a tanács.

— **Andrée? Stockholmból sürgönyzik:** Az Izland szigeténél nemrég talált bóját tegnap nyitották föl a tudományos akadémia ülésében Nordenskjöld és Nathorst sarkkutatók és más tudósok és szakértők jelenlétében. A bóján ez a fölírat volt: *Andrée sarki expedíciója 3. sz. 1896.* A bója egészen ép, csak színe mosódott le. A tudósok észrevették, hogy a csavar hibás volta miatt a bója felső részét könnyen lecsavarhatta a hullámverés, vagy a jég nyomása és hogy a bója nem eshetett szárazföldre vagy jégre, mert alsó rézcsuca egészen sértetlen volt. Az összehasonlítás kiderítette, hogy a korábban talált bójánál a zár és a rézhüvely hiányzik.

— **Választási napidíjak.** Eddig eldöntetlen kérdés megyéinknél általánosságban, hogy a közigazgatási tisztviselők azon napidíjai, melyek törvényhatósági bizottsági tagok választása alkalmából történt kiküldetésükkor felmerülnek, honnét fedezendők? Az eddigi szokás szerint, hol az utadó alap, hol pedig különféle rovata terhen számolták el. Minthogy azonban eme alkotmányos költségek a három éves turnusok lejártával nagyon felszaporodnak és fel is szaporodtak, hova-tovább égetőbbé vált ennek a kérdésnek a tisztázása. Baranya megye átírt vármegyénkhez, hogy közöljön vele elfogadható megoldást erre nézve. Ez azonban, mint tudjuk, ezuttal még nincs.

— **Egy derék katona halála.** Kisjolsvai Szabó János, 1848—49-iki honvédőrnagy, nyugalmazott m. kir. honvédezredes, a vaskoronarend lovagja, 81 éves korában Maros-Vásárhelyen

elhunyt. Hosszas életében, előbb mint katona, később mint földbirtokos áldásos tevékenységet fejtett ki. A szabadságharcz kitörésekor Pécskán volt szolgabíró, hanem a harcsterre jutván, a szabadságharczot dicsőségteljesen küzdötte végig s a szolnoki csata után már a híres harmadik zászlóalj parancsnoka lett. Az aradi vértanúkval együtt őt is halálra ítélték, amit később besorozásra változtattak, a sorozó bizottság elé azonban nyomorék inasát állította. A honvédség szervezésekor őrnagyi ranggal lépett be a hadseregbe, hol kiváló szolgálatai elismerésül a vaskorona renddel tüntették ki. Mint katona nyugalomba vonult, de mint földbirtokos még husz éven át szerepelt a vármegyei közügyek élén, úgy, hogy halálát most az egész erdélyi társadalom gyászolja.

— **Keresnek egy ügyvédet.** A hivatalos lap legutóbbi számában olvassuk az alábbi felhívást! A pécsi ügyvédi kamara fegyelmi bírósága felhívja Tarnai Károly dr. Mohács székhellyel bejegyzett ügyvédet, aki székhelyéről ismeretlen helyre távozott, hogy jelenlegi lakóhelyét a hivatals lapban való megjelenésétől számítandó 30 nap alatt az alólírott kamaránál jelentse be, mert ellenesetben a lajstromból való töröltetése fegyelmi uton fog eszközöltetni. Kelt a pécsi ügyvédi kamarama fegyelmi bírósága részéről 1900. július hó 23-án tartott üléséből.

— **A monzai merénylet.** Egy közel vidéki társadalmi hetilapocská legújabb számának újdonságai közt olvassuk a következő megható hirt:

(Halálozás.) Óriási részvétellel vesszük monzai tudósítónk kábelsürgönyét, mely szerint Umberto olasz királyt, a finom lelkű, tapintatos uralkodót egy anarkista három lövéssel megölte. A gyilkosság országszerte felháborodást keltett. A rendőrség széleskörű nyomozást indított a bestiális merénylet kézrekerítése iránt. A meggyilkolt királyt özvegyén, fián és menyén kívül nagyszámú rokonsága és a civilizált világ gyászolja. Béke, áldás poraira . . .

Szere tetreméltó laptársunk kábeltelegramjáról azt hisszük, az egész civilizált világ megrendülve vesz tudomást.

— **Gyorshajózás.** A modern technikának ismét egy szenzációs diadaláról érkezik hír, amely ha igaznak bizonyul, a tengeri közlekedésnek nagy fellendülését jelenti. Londomból jelentik ugyanis, hogy F. Garcia Diaz, a spanyol haditengerészeti sebésze odaérkezett, hogy ott érvényesítse egy találmányát. Egy készülékről van szó, mely a minimumra szállítja le a hullámok ellenállását és ennek következtében a hajók éppen oly gyorsasággal haladhatnak, mint a vonatok. Diaz készülékének mintáit kiállította az angol admirális helyiségében és a tengerészeti építőiskolában. Diaz a spanyol-amerikai háboru idején Montijo tengerenagy alatt szolgált és résztvett a manillai tengeri ütközetben.

— **A kánikula bolondja.** Nem az első már az idén. A rettenetes hőség, amelynek kegyetlen gyötrelmétől most váltotta meg az emberiséget egy üdítő eső, mindenfelé sok áldozatot követelt. Közéjük tartozik az a szerencsétlen munkás ember is, aki megtévelyodott az irgalmatlan kánikulában. A felső-dernai aszfalt-gyárban dolgozott Bánó György, aki a minap egyszerre kimaradt a munkából. Zsoltárokat énekelve ballagott Margitára, ahol egyenest a temetőbe ment és neki fogott, hogy egy sirt fölösön. A temetőőr észrevette s karon ragadta:

— Mit csinál itt kend?

Bánó György nagy komolyan felelte:

— Ne bántson, a Szűz Mária rendelt ide. Az ő parancsára ásom föl ezt a sirt, hogy végre kis esőt kapjanak az emberek.

A temetőcsész látta, hogy örülte van dolga, s nagynehezen becsalta a házikójába; honnan a csendőrök elvitték a szegény embert.

Bánó nem ellenkezett s szépen vallott is a csendőrpáncsnok előtt:

— Szűz Mária megelégette már a nép szenvedését, hogy hasztalan könyörög . . . esőért.

Ezért küldött engem ide, hogy ássam föl a sírokat s rakjak a csontokból máglyát. A füst majd fölszáll az égbe s ő majd összegyűjti a fellegeket . . . Bocsássanak vissza, mert ha nem teszem meg a parancsolatot, sohasem lesz eső!

A szerencsétlen embert a gyógyintézetbe viszik.

— **Véres kardpárbaj.** Stockerauból telegrafálják, hogy az ulánus ezred lovariskolájában ma délután véres kardpárbaj volt Erlanger báró százados és egy ottani lap szerkesztője között. Mindjárt az első összecsapásnál Erlanger fejére és karjára mély vágást kapott. A párbajra okot egy hírlapi cikk adott, melyben a századosnak egy afférja volt megírva, a melyről annak idején mi is megemlékeztünk. A gyakorlati értelem ugyan a százados egy 68 éves bérlőt, Smiedt Mihályt, mivel az földjének legázolása ellen tiltakozott, kardjával súlyosan megsebesített.

— **Egy urinó tragédiája.** Szerencsétlen véget ért fiatal asszonyt tettek sirba tegnap a salgótarjáni temetőben: Bárdos Éde salgótarjáni állomásfőnök feleségét. Bárdosné a minap este férje karján a vasuti sinek között sétálgatott, mikor hirtelen váltók közé kerültek és két irányban egyszerre feltűntek a tolató lokomotivok piros lámpásai. Az állomásfőnök erre úgy megijedt, hogy felesége karjától megszabadulva, jobbfelé ugrott, míg a szerencsétlen asszony bal felé igyekezett menekülni. Ez volt végzete, mert ebben a perczen a hátul jövő gép keresztül robogott a fiatal asszonyon. Egyik lábát tőből levágta, a másikat teljesen összezúzta. A férj megmenekült, de a feleség halott testét úgy kellett összeszedni. A tragédiát még megindítóbbá teszi, hogy az asszony áldott állanotban volt. Bárdosné szomorú végzete iránt általános a részvét.

— **Megtámadott kirándulók.** Kierlingből táviratozzák, hogy ott az elmúlt vasárnap az antiszemita izgatott által felingerelt parasztság durva jeleneteket rögtönzött az ott nyaraló zsidó családok ellen. Az üdülők nagy csoportja mint rendesen, ekkor is kirándult a közelben lévő kies ligetbe. Kevéssel azután, hogy itt letel-pedtek, megjelent egy paraszttasszony és heves, izgatott hangon felszólította az üdülőket, hogy a ligetet azonnal hagyják el. Midőn a felszólításnak eleget téve a közeli erdő felé vették utjukat, egy férfi rohant eléjük, a ki durva módon szidalmazta a vendégeket. Ezalatt a paraszttasszony a közelben lévő korcsmába sietett és feltűzte az ott borozó parasztsuhanczokat a „Zsidók“ ellen. A legények kapákkal és vasvillákkal felfegyverkezve siettek a paraszttasszony felszólításának eleget tenni. A kirándulók, azalatt sejtve a veszélyt, már odább állottak. Csak egy fiatalember maradt hátra, hogy szép szavakkal lecsillapítsa a feldühödt férfiakat. Erre az egyik parasztsuhancz rohant a fiatal emberre és alaposan elverte. Fivérét, a ki segítségére sietett, szintén agyba-főbe verték és ennek menyasszonyát is súlyosan megsebesítették. Midőn az esetet feljelentették, a polgármester azzal válaszolt, hogy ő nem törődik az egész dologgal, ahhoz semmi köze. Szép kis polgármester.

— **Az osztálysorsjáték huzása.** Az osztálysorsjáték mai huzásán, mint fővárosi tudósítónk telegrafálja, kilenczvenezer koronát nyert a 2407, huszezer koronát 17461, tízezer koronát a 48457, 98947, ötezer koronát a 49897, 62668 és 45962, számu sorsjegyek.

— **Sima Ferenczet újból elítélték.** Sima Ferenczet se nem először, se nem utoljára, de újból elítélték két hónapi börtönre. Az ítéletet, mint tudósítónk telegrafálja, a szentesi járásbírószág az ottani királyi közjegyző panaszára mondta ki rágalmazás miatt.

— **Betörés.** Kerpel Vilmos budapesti gyógyszerésznek a Lipót-körut 28. sz. alatt levő ház első emeleti lakásában ismeretlen betörők garázdálkodtak, s onnan mintegy 800 forint áru ruhaneműt és ékszert elloptak. A rendőrség keresi őket.

— **Bucsuzás szerb módra.** Az új olasz király, III. Viktor Emánuel életéből mesélik ezt az epizódot: Az új király komoly természetű ember, de azért néha vidám csinytól sem riad vissza. Érdekes eset történt vele, mikor leánykérése után Antivariban hajóra szállt, hogy visszatérjen Olaszországba.

— Herczeg, — mondta a jókedvű Lipovác, az ismert montenegrói „hős“ és brigadéros — ma szerb módra fogunk elbucsuzni egymástól.

— Mit ért ez alatt?

— Azt, hogy iszunk, míg valamennyien az asztal alá kerülünk.

— Az istenre, ne mondjon ilyet!

Danilo herceg azonban karonfogta jövendőbeli sógorát és odasugta neki:

— Nincs kifogás! Jönnöd kell!

S a yachton csakhamar olyan ivás következett, aminőt nálunk a Bácskában lehet csak látni néhánapiján. Örökké emlékezőes is maradt az a Gajola hajó annaleseiben. Mindnyájukat mámor és vidámság fogta el és e dupla ittasságukban előhúzták övük-ből a revolverüket, aztán: bum! bum! — csak úgy zúgtak az örömlövések. Csuda, hogy nem történt szerencsétlenség. Aztán . . . aztán ittak, megint ittak s mikor Viktor Emánuel herceg másnap fölébredt, vegyes érzelmekkel gondolt a szerb bucsuzásra. De ilyesmi csak egyszer történt meg vele.

— **A revolveres asszony.** Szabadkáról írják: A város csendjét tegnap késő este 6 revolverlövés zavarta meg. Aradszki József pinceszér feleségével különválva él már huzamosabb idő óta. A férj hivta haza feleségét, de az asszony nem ment, beverte az ablakot és avval fenyegetődzött, hogy megöli, ha nemjön. Az asszony erre revolvert vett elő és hatszor egymásután férjére lött, melyek közül két golyó a karjába, egy a vállába és egy a mellébe fúródott. A szerencsétlen ember eszméletlenül esett össze, azután bevitték a mentőkhöz, ahol bekötötték a sebeit és onnan a kórházba vitték. Az asszony kiugrott az ablakon és önként jelentkezett a rendőrségnél, ahol elfogták. A vizsgálat folyamatban van.

— **Agyonverte a nagybátyját.** Nagy-Becske-rekről táviratozza tudósítónk: Petromanyetz György jankahidi földesgazda összezőrdült valami kicsinyes ügyben fivérével, Jánossal. A szóvita lassankint tettelegességgé fajult. Jelen volt a dulakodásnál Petromanyetz János legényfia is, a ki a feletti félelmében, hogy atyjának baja esik, kapát ragadott és azzal nagybátyját egy csapással agyonujtotta. A gyilkost elfogták.

— **Katonazene a parkban.** A helybeli cs. és kir. 33. gyalogezred zenekara holnap, pénteken este 8 órától 11 óráig a Baross-parkban nagy hangversenyt rendez.

— **Padozat parafából.** Miként az angolok és az amerikaiak a zajtalan kocsiutak előállításában uttörők voltak, úgy a zajt felfogó padozatok készítésében is övék az elsőség. Chichagóból jelentik, hogy ott parafatéglákat hoztak most forgalomba melyeket építkezésnél használnak. Azt állítják, hogy ezek a parafatéglák padozásra a különböző tulajdonságaik folytán igen alkalmasak.

— **A megölt vetélytárs.** Kegyetlen gyilkosságnak esett ma áldozatul Szlabi Mihály ferenczfalvi legény, a miért szemett egyik jó pajtásának imádoztójára. Mosonyi József asztaloslegény egy műhelyben dolgozott Szlabi Mihályval. Mosonyinak menyasszonya volt. Polgár Erzsinek hívták a leányt, a kire azonban Szlabi is szemet vetett. E miatt a két jó barát között csakhamar több ízben heves összecsapások történtek. Tegnap este Szlabi ismét meglátogatta a leányt s éppen az utcaajtóban beszélgettek, a mikor Mosonyi más két társával oda ért. Mosonyi ekkor hevesen rátámadt Szlabira, hogy mi keresni valója van az ő menyasszonyánál. Verekedés támadt köztük, Mosonyi kést rántott s teljes erővel mellé szurta Szlabit, a ki a szúrás következtében megtántorodv hanyat vá-

gódott s többé nem is kelt fel. A gyilkos menekülni akart, de a vele volt két társa elfogta és bevitte a község házához.

— **Északarkai utazók.** Berlinből jelentik, hogy Bauenthal hadnagy vezetése alatt e hó közepén újabb ekspedíció indul el az északi sarkhoz. Az ekspedíció a Matador nevű hajón indul el.

— **A haditudósítókról.** Egy madridi ujság, az Epoca érdekes adatokat közöl az amerikai sajtó és az amerikai haditudósítók szerepéről a spanyol-amerikai háboruban.

A sajtó csináta, ugymond, a közvéleményt és a béke megkötéséig folyton ébren tartotta a lelkesedést. A háboru előtt a haditudósítók kizárólag értesüléseket szereztek. A tudósítók meglátogatták az összes európai fővárosokat és az összes spanyol helységeket. Az egész világ államférfiait meginterjuválták, hogy megkérdezzék véleményüket Spanyolországot és gyarmatait illetően. A Maine katasztrófájával megkezdődött az amerikai sajtó szerepének második korszaka. Ebben az időben az ujságok mindent megtettek, hogy a kormányt a háboru megindítására rákényszerítsék. Mikor a konfliktus már elkerülhetetlen volt, a nagyobb lapok megtették az előkészületeket a háborura. Új szedőket és nyomdászokat alkalmaztak s a legkitünőbb újságírókat kiküldték haditudósítóknak. Mikor Kubában behozták a cenzurát, távirathordók gőzösöket béreltek, melyek a tudósításokat Havannából és Marciél kikötőből Key-Westbe szállították, ahonnan aztán dróton továbbíthatták a tudósításokat. A nagy gőzösöket, amelyek a kikötőt körülzárták, mindig egy sereg kis bárka vette körül, melyekben a sajtó képviselői ültek. Mikor Portoriko szigetén megkezdődött a háboruszkodás, azonnal több száz haditudósító utazott San-Thomasba és Jamaikába. A haditudósítók folyton táviratoztak s még a legjelentéktelenebb eseményeket is közölték lapjukkal. Ezenkívül mindent megtettek, hogy a cenzurát kijátszszák. Így például a new-yorki Journal Portorikóból tudósítójától a következő táviratot kapta. Küldjete 500 dollárt. Távirati utasításokat kérek. A lapban ez a távirat a következő formában jelent meg: Csata volt; a Biscaya hajó elsüllyedt. 600 dollár azt jelentette volna, hogy az Oquendo süllyedt el, 700 dollár pedig, hogy a Colon süllyedt el. Ha e helyett, hogy kérek utasításokat, az lett volna: utasításokat kérek kábelen, ennek az értelme az lett volna, hogy az amerikai flotta visszavonult. A haditudósítók kiadásai rendkívül nagyok voltak. A New-York Journal például hétezer koronával adott ki naponként többet, mint rendesen. A táviratozás költsége is óriási nagy volt. Egy szó körülbelül 40—50 fillérbe került s volt távirat, amely ötezer szóból állott. Az óriási költséget az ujságok úgy fedezték, hogy naponként több kiadást is adtak. A new-yorki Evening Journal egy nap negyven kiadásban jelent meg s mindegyik kiadást 1.680,000 példányban nyomtatták.

— **Sikkasztó nyelvtanár.** Bécsben letartóztatták Sobe Bernát nagyszabeni születésű nyelvtanárt, ki ellen alapos gyanu merült fel, hogy egy 1800 frtos takarékpénztári könyvecskét ellopott. Sobe-t a bécsi rendőrség két év óta körözött nagyszabású sikkasztás és egyéb bűntettek miatt. A jeles ur egy ízben már fogva volt. Szeretőjét szintén letartóztatták.

— **Doche asszony.** A politikának egymást gyorsan követő eseményei annyira elfoglalták a lelkeket Párisban, hogy Franciaország leghíresebb színésznőjének halálát alig vették észre. Doche asszonyról van szó, aki több mint negyven évig minden este megjelent a színpadon és ragyogó karrierje alatt majdnem kétszáz szerepet kreált, amelyek között az első helyet foglalja el az ifjabb Dumas Kaméliás hölgye. Doche asszony minden szerepe között legjobban a kaméliás hölgyét szerette és megható kegyelettel őrzött meg minden apró emléket, ami ehhez a szerepéhez fűzte. A Bois de Boulogne mellett lévő lakása valóságos muzeuma volt a XIX. század francia színházi életének. A francia írók és művészek egész utolsó napjáig sűrűn látogatták a hajdani színpadi hírességet, aki késő öregségében is megőrizte szellemének és lelkének frissességét. Temetésén megjelentek összes párisi kollégái, az írók —

akik között sok akadémikus — a művészek és az újságírók kitűnőségei.

— **Öngyilkos földbirtokos.** Miskolcra telegrafálják: *Komjáthy Bertalan* 46 éves földbirtokos ma föbelötte magát és meghalt.

— **Óriási tüzvész.** *Santandorból* jelentik, hogy ott ma éjjel eddig még ismeretlen okból a dohánytőzsdék társaságának egy raktára porrá égett. A kár három millió forint.

— **Talált legyező.** Szerdán éjjel a Damjanich-utcában egy szép, értékes legyező találtatott. Tulajdonosa kellő igazolás mellett átveheti lapunk szerkesztőségében, délután 6 és fél 7 óra között.

— **Az aradmegyei közkórház betegforgalmának kimutatása 1900. július haváról:** Maradt a múlt hónap 113 fi, 99 nő, e hónap felvettét ápolásra 132 fi, 83 nő, összesen felvettét 245 fi 182 nő = 427. Ezek közül elbocsátott gyógyulva 66 fi, 45 nő, javulva 62 fi, 26 nő, gyógyulatlan 2 fi, 7 nő, meghalt 9 fi, 10 nő, összesen fogyatkozás 139 fi, 88 nő, maradt ápolás alatt 106 fi, 94 nő = 200, ápolási napok száma 6362.

— **T. üzletfeleink szives tudomására hozzuk,** hogy *Révész Nándor* könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselősgel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

A dombiratosi titok.

(Részletek a menyasszonygyilkosságból.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 2.

A múlt hónap 11-dikén Dombiratoson történt rettenetes menyasszonydráma története még mindig földéretlen. A nyomozó hatóság előtt még mindig megoldatlanul áll a kérdés, hogy a szép *Varga Katicza* gyilkosságnak esett-e áldozatul, vagy öngyilkosságnak?

Rendkívül fontos a bűnügyi vizsgálatra az a megállapítás, hogy az elpusztult leány atyja, mint *gyógyíthatatlan elmebeteg*, az örültek házában pusztult el, s hogy az öreg tanító mindkét testvére is *örültségben szenvedett*. Ez bizonyítja azt, hogy *Varga Katicza* pillanatnyi elmezavarban önmaga natalmából vált az iszonyatos mézárulás önközöjává. Ámde a fején talált, rettenetes erővel okozott fejszeccsapások, a később eldördült puskalövés elutasíthatatlanul a *gyilkosság mellett* bizonyítanak s a törvényszék ez utóbbi föltevést fogadta is el valószínűbbnek. Most az ördögembert keresik, aki a borzasztó hóhérlást el tudta követni.

A szörnyű dráma törvényszéki vizsgálatáról egyébként most a következő részleteket jelentjük:

A szép *Varga Katicza* személyére vonatkozóan a törvényszék megállapította, hogy a megölve talált menyasszony egy volt kunágotai tanítónak, *Varga Antalnak* a leánya. *Varga Antal* ez előtt mintegy husz évvel, tehát éppen a leánya születése idején, mint gyógyíthatatlan örült a tébolyházban halt meg.

A tanító özvegyen maradt, felesége ez előtt mintegy 16 évvel férjhez ment *Szabó Imre* dombiratosi jegyzőhöz, (aki nyolcz év óta nyugdíjban van) s ezen idő óta *Varga Katicza* is a jegyző házában tartózkodott.

Pár hónapja csak, hogy a leányt *Fohsz Péter* fiatal dombiratosi tanító eljegyezte.

A tanító jelenleg Szabadkán van katonai kiképzésen és itt is értesült menyasszonyának borzasztó pusztulásáról.

Az a körülmény, hogy a halva talált menyasszony atyja tébolyházban halt meg s hogy atyjának testvérén szintén elmezavar jelei mutatkoztak, nem zárna ki az öngyilkosság főnforrását. De viszont az, hogy a halált megelőző napon vőlegényéhez intézett levélben arról egy árva szóval sem tesz említést, valamint az a körülmény, hogy a szerencsétlen véget ért

leány fején az álltól a fej felé irányított puskalövésen kívül hatalmas baltavágás nyomai is látszanak: kizárják az öngyilkosság főnforrását.

Ugy a baltavágás, mint a lövés föltétlenül halált okozó volt, ez tehát kétségtelenné teszi, hogy a szerencsétlen fiatal leány gyilkosságnak esett áldozatul. Végül az, hogy a holttest mellett a pinczében a *Szabó Imre* vadászfegyverét és baltáját találták, amellel látszik bizonyítani, hogy a gyilkosságot a házi viszonyokkal teljesen ismerős egyén követhette el. Az exhumálás alkalmával a katonaságtól meg volt idézve s megjelent az elhunyt vőlegénye is, ki a tragédiáról eddig mitsem tudott s a borzasztó katasztrófa egész valójában megrendítette.

Mindezekből látható, hogy a vizsgálat, amelyet *Láng Jenő* dr., szegedi törvényszéki vizsgálóbíró vezet, mindezeidig pozitív adatokat nem tudott megállapítani. Pedig a gyilkosnak léteznie kell s a vizsgálat folyik is személye után.

MULATSÁGOK.

Vigalmi naptár:

Augusztus 4. Az új-arad-zsigmondházi egyesült önkéntes tüzoltó-egylet táncvigalma (Martini-vendéglő.)

Augusztus 15. A pankotai önkéntes tüzoltókar táncvigalma (Fehér kereszt.)

(=) **A pankotai önkéntes Tüzoltó-kar** Folyó évi augusztus hó 15-én, a templom-ünnepély alkalmával, felszerelési alapja javára a Fehér kereszt vendéglő dísztermében zárkörű táncvigalmat rendez. Belépő-díj: Személyenkint 2 korona, családjegy 4 korona. Kezdeté este 8 és fél órákor.

TANÜGY.

(=) **Szünidei tanfolyam.** Az aradvárosi felső kereskedelmi iskolában a német és francia nyelvi s számtani tanfolyam megkezdődött. Jelenkezhetni augusztus 6-ig bezárólag az intézet igazgatóságánál.

TÖRVÉNYKEZES.

§ **Brunkaláné s társainak ügye.** Az igazságügyminiszterium által leküldött kegyelmi kérvényeket elsőbbsz. a budapesti kir. ügyészség fogja véleményezni. Összes íratokkal együtt a törvényszékhez, ahol egy harmas, u. n. kegyelmi tanács fogja újból véleményezni. Ugy az ügyészi, valamint a törvényszéki vélemények azután az összes iratokkal együtt a budapesti kir. főügyészséghez mennek át. A főügyész ismét véleményét nyilvánít a kegyelem meg- vagy meg nem adása iránt. Ennyi hányattatás után végre az összes vélemények: ügyészségi, törvényszéki és főügyészi, az igazságügyminiszteriumba kerülnek, a hol ezek alapján teszik majd meg a Felsőházhoz intézendő felterjesztést. — A budapesti kir. ügyészség azon esetre, ha *Brunkala Lászlóné* a büntetés megkezdésére szóló idézőjegy kézbesíthető nem lenne, s *Brunkaláné* a holnap nap folyamán nem jelentkezne *Magyar* dr. alügyésznél, *nyomozó levelet* fog ellene kibocsátani. *Spiegel Bernát* beletörődött sorsába s holnap már megkezdí büntetését.

NAPIREND.

Augusztus 3. Péntek Róm. kath. naptár: István. — Protestáns naptár: István. — Görög-keleti naptár (július 21.): Simon. — A nap két 4 óra 25 perczki, nyugszik 7 óra 14 perczkor. — A hold két délután, nyugszik 10 óra 14 perczkor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órákor 761.7 milliméter, délután 2 órákor 759.7 milliméter. — Hőmérséklet reggel 7 órákor + 16.7, délután 2 órákor C° + 25.1. — Szél iránya és ereje reggel 7 órákor EN. 3, délután 2 órákor N. 2. — Felhőzet reggel 7 órákor derült, délután 2 órákor félderült. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 mm.

Időjárás. A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Enyhe, helyenként csapadék, zivatarok.

Szabadságharozli emléktárgyak országos múzeuma (színház-épület, I-só emelet) nyitva van mindennap délelőtt 8

órától délután 6 óráig. Belépti-díj: Hétköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ óráig. Helyiség: Erekléy-muzeum helyisége mellett ülésterem.

Schreyer Harry hangszerkiállítás (Szabadságtér 21.) Nyitva naponta délelőtt 10—12 óráig, délután 3—7 óráig. Bemenet szabad.

Augusztus 4. Az aradmegyei gazdasági-egyesület szőlészeti és borászati szakosztályának értekezlete délelőtt 8 $\frac{1}{2}$ órákor (Gyórok községháza.)

Augusztus 8. Városi közgyűlés délután 4 órákor.

Augusztus 15. Tisztiorvosválasztás Eleken.

Szeptember 12—13. Országos pinczergyűlés Aradon.

A KÖZÖNSEG KÖRÉBŐL.*

Panaszos levél.

Tisztelettel felhívjuk *Sarlott* Domokos főkapitány urat, sziveskedjék intézkedni, hogy a *Pölteberg Ernő*-utcát, tekintettel arra, hogy ott is adófizető polgárok laknak, kiknek ép oly drága az egészségük, mint bármely más utca lakóinak, locsoltatni sziveskedjék, annál is inkább, mert a közelben folyó aszfaltozási munkálatok folytán a homokos kocsik arra közlekednek és a forgalom nagyon megélnkült.

Tisztelettel:

Több Pölteberg-utcai adófizető polgár.

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

= **Az aradi közúti vaspálya és téglagyár részvénytársaság** forgalmi kimutatása 1900. július 16-tól 31-ig. Személyszállítás 1900. július 16-tól 31-ig 23788 személy, bevétel 4714 korona 90 fillér, 1899. július 16-tól 31-ig 26266 személy, bevétel 4953 korona 50 fillér, 1900. jan. 1-től július 13-ig 286556 személy, bevétel 55441 korona 30 fillér, 1899. jan. 1-től július 31-ig 289038 személy, bevétel 55673 korona 10 fillér. Teherszállítás 1900. július 16-tól 31-ig 898980 klg., bevétel 1070 korona 47 fillér, 1899. július 16-tól 31-ig 1887220 klg., bevétel 1660 korona 08 fillér, 1900. január 1-től július 31-ig 14177570 kilogramm, bevétel 15519 korona 28 fillér, 1899. január 16-tól július 31-ig 19203850 klg., bevétel 19503 kor. 35 fillér.

= **Fizetésektelenségek.** A bécsi Creditoren-Verein a következő fizetésektelenségeket jelenti: *Vigh Péter, Rozsnyó.* — *Acs és Elek,* keresk. czég *Debreczen.* — *Tulzbeck Gyula, Kapuvár.* — *Bares Anna, Prága.* — *Graf Paulina, Hlinskó.*

S z e s z ü z l e t.

— Augusztus 2. —

Mai jegyzéseink: Készárú nagyban nyers szesz 115 korona, kicsinyben 117 korona, finomított szesz nagyban 118 korona, kicsinyben 120 korona, hordó nélkül per 100 liter 0/0, beleértve 70 korona fogyasztási adót. Száritott moslák 11 korona métermásánként.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Augusztus 2. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilogramm felüli súlyban — fillérig. Öreg közép páronként 300—400 kilogramm súlyban — fillérig. Fiatal nehéz páronként 320 kilogramm felüli súlyban 94 — 95 fillérig. Fiatal közép páronként 251—320 kilogramm súlyban 93 — 94 fillérig. Fiatal könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő súlyban 93 — 94 fillérig.

Megjegyzés. A fent jegyzett árak súly szerint és pedig a szokásszerű levonások mellett, egy kilogramm súlyra fillérekben értendő. Szokásszerűleg a hizott sertések teljes (brutto) súlyából az életre páronként 45 kilogramm vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 4/0 vonandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (élő) súlyra vétetik irányadónak.

Sertéslétszám. Július 30-án volt készlet 42840 darab, július 31-én főlhajtott 330 darab, július 31-én elszállított 343 darab, július 31-én maradt készletben 42827 darab. Üzlet: Változatlan.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Budapest, 1900. augusztus 2.

Magyar aranyjárdék 4/0	96.25
Magyar koronajárdék 4/0	90.75
Magyar arany 4 $\frac{1}{2}$ /0	100.50
Magyar ezüst 4 $\frac{1}{2}$ /0	99.60
Magyar keleti vasút	97.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	91.—

* Az ezen rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

Magyar italmegváltási kötvény	98.—
Horvát-szlavon földterhermentesítési kötvény	92.50
Magyar nyereséjsorsjegyek kölcsön	158.—
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	139.—
Osztrák papíráradék	97.30
Osztrák járadék ezüst	97.—
Osztrák járadék arany	96.25
Koronajáradék	96.75
1860-iki államsorsjegyek	134.50
Osztrák-magyar bankrészvény	1730.—
Magyar hitelbank részvény	687.50
Osztrák hitelintézet részvény	665.75
Osztrák-magyar államvasut	662.50
20 frankos arany (Napoleonkor)	19.33
Német birodalmi márka	118.45
London	243.—
Páris	96.60

Budapesti áru- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, augusztus 2.

Délitőzsde. Buzakinál csekély, vételkedv jó. Szilárd irányzat mellett 30,000 métermázsa került forgalomba, 5 filléig magasabb árakon. Egyéb gabonaneműek közül rozs szilárd, árpa keresett, zab szilárdabb, tengeri igen szilárd. Időjárás szép.

Zárul 12 órakor:

Buza októberre	7.64—7.65
Buza 1901. áprilisra	7.97—7.98
Rozs októberre	6.81—6.82
Rozs 1901. áprilisra	—
Zab októberre	5.21—5.22
Tengeri augusztusra	6.32—
Tengeri szeptemberre	6.27—6.28
Tengeri 1901. májusra	4.88—4.89
Repce augusztusra	13.60—

Zárul 4 órakor:

Buza októberre	7.63—7.64
Buza 1901. áprilisra	7.95—7.96
Rozs októberre	6.81—6.82
Rozs 1901. áprilisra	—
Zab októberre	5.26—5.27
Tengeri augusztusra	6.37—6.38
Tengeri szeptemberre	—
Tengeri 1901. májusra	4.88—4.89
Repce augusztusra	13.50—13.60

Zárul 4 órakor: korona

Osztrák hitelrészvény	667.25
Magyar hitelrészvény	687.50
Leszámlolóbank részvény	451.—
Rima-Murányi vasmű részvény	519.—
Osztrák-magyar államvasuti részvény	664.25
Közúti vasut	606.—
Városi villamos vasut részvény	289.—

IDEGENEK ARADON.

— Augusztus 2. —

Fehér Kereszt szálloda. Csath Lajos alezredes Szeged. — Báró Lipschitz J. ezredes Temesvár. — Füzessy Kálmán birtokos Makó. — Kardos Sámuel mérnök Makó. — Monti Fülöp utazó Bécs. — Herz Leó utazó Barmen. — Weisz Bernát utazó Budapest. — Stern Emil utazó Budapest. — Weil Zsigmond utazó Budapest. — Dr. Papp Oszkár ezredorvos Nagyvárad. — Abeles Imre utazó Budapest. — Feigenbaum József utazó Bécs. — Grünblath Mihály utazó Budapest. — Ehrlich Emil utazó Brünn. — Nusbaum Ernő utazó Lemberg. — Hanau Bezsó utazó Birla. — Rechnitz Géza utazó Bécs. — Braun Gusztáv utazó Budapest. — Brum Ottó utazó Bécs. — Reich Dezsó utazó Bécs.

Vass szálloda. Buczurka József jegyző Otlaka. — Soner József utazó Bécs. — Redich Gyula utazó Bécs. — Blau Armin utazó Bécs. — Laufer Mór utazó Hamburg. — Braun Adolf kereskedő Berlin. — Dr. Nikol ügyvéd Abrudbánya. — Klem Adolf utazó Prága. — Herskovitz Ignác kereskedő Zám. — Szilárd Ferencz utazó Bécs. — Szabó Lajos utazó Bécs. — Singer Lajos utazó Budapest. — Jurincsek N. gyolcsos Pankota. — Merza Antal utazó Ujszász.

REGENY-CSARNOK.

Modern Ophélie.

— Regény. —

Fordította: Liptai Imre.

[20]

(Folytatás.)

KILENCZEDIK FEJEZET.

Szomorú napok következtek Larion herczegre. Érezte, hogy Lina mindjobban és jobban elidegenedik tőle, hogy közöttük egy láthatatlan, de egyszersmind áttörhetetlen válaszfal támadt.

Rossz sejtelmektől nyugtalanítva, igyeke-

zett eltávolítani Sitzkoe-ből, akitől félt; és most ugyanaz a sejtélem megsugta neki, hogy már késő, mert a fiatalok között legyőzhetetlen szimpátia uralkodott.

És mégis úgy látszott, hogy Lina most még tartózkodóbb Gundurowval szemben, mint azelőtt. Egyáltalában nem beszélt vele többet mint a többi vendégekkel.

*

Egy reggelen, mindjárt a reggeli után. Akulin rendőrtisztviselő kocsija robogott elő.

Akulin még este a fő kormányzó elé ment és most érkezett meg tajtékzó lovakkal a Sitzkoe-beli főbejárat előtt.

— Jön, jön! — kiáltott Akulin az izgatottságtól elfuladt hangon.

Aztán, daczára testi terjedelmének, könnyedén kiugrott a kocsiból és odakiáltott az elősiető szolgáltnak.

— Jelentsék a herczegnek és a herczegnőnek, hogy ő exczellenciája néhány pillanat mulva itt lesz.

Tényleg, a gróf kocsija csakhamar előrobogott és a herczeg sietett üdvözölni régi barátját, akit Moszkvában és egész környékén mindenki csak grófnak nevezett; az egy katonás tartású öreg generális volt és I. Sándor idejéből divattal simára volt borotválkozva. Kopasz, mint egy görögdinnye, — szokta Olga mondogatni.

A gróf, amint mondani szokták, „selfmadedan” volt. Tízennyolcz évi nyugalom után ismét visszahívták az állásába és ő uralkodott Moszkván, ahogy uralkodni kellett.

Egy fiatal attaché kíséretében szállt ki a kocsiból és megölelte Larion herczegét.

— Jó napot! — mondá — meppyre örülök, hogy viszontláthatlak.

Az ő beszédmodora nagyon egyszerű volt. Nem szerette a sok ezikornyás szokot.

— Tisztán te miattad jöttem ide, hogy beszéljek veled. Hogy van a herczegnő? — kérdé, mialatt a lépcsőn felhaladt.

Ézt mind egyhangú, kifejezéstelen beszédmodorával kérdé.

— A herczegnő várja önt, — válaszolt Larion, — de mindenekelőtt talán legjobb volna egy kis reggeli.

— Nem, nem, hagyjuk azt. Mit csinál a kis unokahugod?

— Jól van, köszönöm.

— A kedves kicsike! Még mindig olyan enniváló kis leány!

— Kedves grófm, legyen szívből üdvözölve! kiáltott a herczegnő francziául, miközben gyorsan elébe sietett. Miután azonban ekkor eszébe jutott, hogy a „kedves gróf” nem beszél, de nem is ért idegen nyelvet, elhatározta végre, hogy oroszul meghívja reggelire.

— Köszönöm. Nem reggelizem. Majd az én kis kedvenczem születésnapjára újra eljövök... Oh, kedves gyermekem, — tette hozzá, miközben nagy örömmel közeledett az éppen belépő Linához. Az Isten áldása legyen bájos kis arczodon.

Lina mélyen meghajolt előtte, ő azonban hatalmas tenyerei közé fogta kis kezét és atyailag megszorogatta.

— Ugy, lám, a kis pacsirta is itt van — folytatta az ő különös beszédmódjában, amikor Olgát fölismerte, aki Lina mögött lépett be. Meg van-e még az a szép hang és azok a szép szemek? ... Mondd meg az apádnak, hogy hagyja végre abba játékszenvedélyét, mert megharagszom.

— A parancsot pontosan teljesíteni fogom. — mondá Olga épp oly kihívó, mint kifejezésteljes tekintettel.

— Jól van. Ahhoz tartsa tehát magát. De elég legyen most a fecsegésből. Siessünk Larion. A feleletet épp úgy küldtem el, ahogy tőled megkaptam, — mondá a gróf, beledobva magát egy hatalmas á la Voltaire karosszékbe.

— Megegyezett a nézetével, amit irtam? — kérdé a herczeg.

— Ha legjobb tudásod szerint irtad, hát csak helyeselhetem.

— Azt tettem. Sohasem fogok olyan állást elfoglalni, legyen az bármilyen magas, amely rendőri teendővel van egybekapcsolva.

— Pedig a rendőrséget nem lehet nélkülözni.

— Nem. De nekem az a nézetem, hogy nem teljesítik azt a szolgálatot, amit joggal lehetne tőlük várni.

— Tudom jól; de nem tehetek ellene. Nem az én hibám. Minden este államtanács van Moszkvában, — így nevezte az arisztokraták klubját, — ahol az ország, Európa, sőt az egész világ ügyeit megbeszélik.

— Látja, pedig ezek az állapotok nagyon sok rossz dolognak a kutterásai. Hogy többet ne említsek, van itt a várhan egy fiatal ember, egyik szomszédunk, aki éppen ezen dolgok miatt tanulmányutra készült. És a herczeg elbeszélte Gundurow esetét.

— Milyen bárgyu! — kiáltott a gróf nevetve. — Minek is kellett neki Pétervárra menni? Fordult volna hozzám. Utlevelét már rég megkapta volna.

— Egyedül önre számítok tényleg ebben a dologban, — válaszolt Larion herczeg élénken. Csak ön tudja a dolgot rendbe hozni. Ami engem illet, én nagyon szeretném, ha a fiatal ember ezen tervei megvalósulnának.

(Folytatása következik.)

A felelős szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős:

Vass Géza.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi május hó 1-től.)

ARADRÓL	ARADRA
Budapest felé indul:	Budapest felől érkezik:
Nagyváradra reggel 5.10	Személyvonat reggel 6.05
Gyorsvonat reggel 8.18	Személysz. tv. reggel 9.10
Személyvonat d. e. 11.20	Gyorsvonat délelőtt 11.51
Személysz. tv. d. u. 3.56	Személyvonat d. u. 3.55
Gyorsvonat délután 4.21	Gyorsvonat este 7.11
Személyvonat este 9.35	Szm. Szolnokról este 8.48
Erdély felé:	Erdély felől:
Személyvonat reggel 6.35	Soborsinról reggel 6.59
Gyorsvonat délután 12.11	Személyvonat d. e. 10.50
Soborsin délután 2.04	Radnáról délután 2.36
Személyvonat d. u. 4.30	Gyorsvonat délután 4.06
Radnái este 6.35	Személyvonat este 8.57
Gyorsvonat este 7.18	Gyorsvonat délelőtt 8.08
Temesvár felé:	Temesvár felől:
Személyvonat reggel 6.20	Vegyesvonat d. e. 10.43
Személyvonat d. e. 11.56	Személyvonat d. u. 3.44
Vegyesvonat délután 5.—	Személyvonat éjjel 10.55
Szeged felé:	Szeged felől:
Vegyesvonat reggel 6.45	Személyvonat reggel 8.53
Személyvonat d. u. 4.25	Vegyesvonat este 6.50
Brád felé:	Brád felől:
Személyvonat reggel 6.25	Borossebesről szv. r. 8.03
Vegyesvonat d. u. 12.06	Vegyesvonat d. e. 11.—
Borossebesig szv. du. 5.20	Személyvonat este 7.—

NYILTTÉR.*

Katonazene a Baross-kioszkban

Ma pénteken,
1900. évi augusztus 3-án, este
8 órától 11 óráig

a 33-ik gyalogezred
zenekara

karmesterük személyes vezetésével,
válogatott műsorról

nagy búcsúhangversenyt

rendez, melyre a t. cz. közönség tisztelettel
meghivatik.

Belépti-díj 10 kr.

Kiváló tisztelettel:

Nagy Lajos,

bérlő.

2778—1900. tkv. szám.

Póthirdetmény.

A m.-radnai kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Mairovitz Mór m.-radnai lakos végrehajthatónak, özv. Kremmer Józsefné szül. Krajczár Szidonia radnai lakos végrehajtást szenv. elleni 1020 frt s jár. iránti végrehajtási ügyében 1462. tlk. sz. a kibocsájtott árverési hirdetményben a m.-radnai kir. jbiróság területén l. vő, Radna községben fekvő, a radnai 3. sz. tjkvben A. I. 1. és 2. sor (6. 7.) hrsz. beltelkes egész házra és legelő erdő illetményre 3648 frt kikiáltási árban és a radnai 202. sz. tjkben A. I. 1—2. sor 403. hrsz. beltelkes házból. legelő és erdőilletményből özv. Kremmer Józsefné szül. Krajczár Szidoniát illető hányadára a végr. törvény 156. §. első bekezdése alapján 1069 frt 32 krban ezennel megálapított kikiáltási árban a radnai tlkvi hatóság hivatalos helyiségében **1900. évi augusztus hó 21. napjának d. e. 9 órájára** kitűzött árverés az 1881. évi LX. t. cz. 167. §-alján Kremmer Gyula végrehajtható érdekében is 2500 korona tőkekövetelése s járuléka kielégítése végett megtartatni fog.

Kelt M.-Radnán, 1900. évi július hó 27-én, a kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Popovits,
kir. aljbíró.

2197

2393—1900. pm.

Pályázati hirdetmény.

Arad szab. kir. város törvényhatóságánál egy 1400 korona tisztí fizetéssel és lakbérilletményvel javadalmazott irodai segédtszti állás üresedésbe jöven, azokat kik ezen állást elnyerni óhajtják, s az 1883. évi I. t. cz. 19. szakaszában előirt minősítéssel birnak, felhivom, hogy pályázati kérvényüket hivatalomhoz a folyó évi augusztus hó 6-ig bemutassák.

Aradon, 1900. évi július hó 16-án.

Salacz,
királyi tanácsos
polgármester.

420—1900. g. sz.

Árverési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a színház épület déli oldalán lévő, jelenleg Moskovits Jakab által bérelt bolt és I. emeleti 4. számú 2 szoba és mellékhelyiségekből álló lakásnak 1900. évi novemberhó 1-től 3 évre való bérbeadása iránt **folyó évi augusztus hó 6-án d. e. 10 órakor** árverést tart.

Kikiáltási ár: 2400 korona évi bér és 14 kor. 40 fillér vízfogyasztási díj.

Bánatpénzül leteendő a kikiáltási ár 10%-a készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árverésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árverés megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánompénz

mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árverési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árverési feltételek a gazdasági tanácsnok urnál az árverést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági székeinek 1900. július hó 30-án tartott üléséből.

Kiadta:
Vannay,
aljegyző.

17999—1900.

Hirdetmény.

Arad sz. kir. város területén gyakorlandó korlátlan, korlátolt és kismértékben való szesz italoknak mily mennyiségben kiméréséről az aradi m. kir. pénzügyőri biztosság által szerkesztett összeírási jegyzék 1—14 ivét az állami italmérsi jövedékről szóló 1899. évi XXV. t. cz. 17. szakasza és az erre vonatkozó utasítás 17. szakasza értelmében 1900. évi augusztus 2-ik napjától 9-ik napjáig bezárólag a városházán a fogyasztási adófelügyelőség hivatalos helyiségében közszemlére azzal tesszük ki, hogy azok az érdekeltek részéről nemcsak megtekinthetők, hanem az azokban kitüntetett forgalmi adatokra nézve az engedélyesek bármelyike részéről esetleg az ipartársulat, kereskedelmi testület részéről észrevételek tehetők, mely észrevételek a város fogyasztási adófelügyelőségénél írásban nyujtandók be.

Arad 1900. július hó 28.

A városi tanács.

1031—1900. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kik. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. jbiróság V. 654. számú végzése által Fischer M. jelentkezésére és több végrehajthatók javára, özv. Petkovits Miklósné aradi lakos ellen 1350 kor. tőke és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag le és felülfoglalt és 1361 koronára becsült butorok, női ruhák, fehérneműk és egyébektől álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén, vagyis Aradon, Damjanich utca 5. sz. leendő eszközlésére **1900. évi augusztus 4. napjának d. u. 5 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Aradon, 1900. évi július hó 22. napján.

Ortutay Antal,
bir. végrehajtó.

2198,

T. Cz.

Csupán egy kísérlet és meggyőződök, hogy nyomtatványokban szebbet, jobbat és olcsóbbat már nem lehet kívánni! . . . . .

Aradi nyomda részvénytársaság könyvnyomdája
(Csanádi-palota) . . . . .

Telefon 151. sz.

Aradi képviselő:
RÉVÉSZ NÁNDOR
Szabadság-tér 20.

Báli meghívók, hangulatkeltő színekben . . . . .
Körlevelek, litografikus szépségben . . . . .
Árjegyzékek, pontos áttekintéssel . . . . .
Számák, praktikus rendszer szerint . . . . .
Esküvői jelentések, meglepő választékban . . . . .
Névjegyek, divatosak és secessiósak . . . . .
Plakátok, az új század reklámjának megfelelően.
Ügyvédi nyomtatványok mindig készletben . . . . .

Pontosság . . . . .

Olcsó árak. . . . .

Diszkrét izlés . . . . .

Vásári hirdetés.
—
Gurahonczon
az országos
vásárt

folyo hó 13-án 2170

tartják meg.

Gurahoncz, 1900. aug. 1.

Előjáróság.

3616—1900. tk. sz.

Árverési hirdetmény kivonata.

A kisjenői kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Botás Györgye otlakai lakos végrehajthatónak, Czemen Petru és Nadrau Mária végrehajtást szenvedő elleni 260 kor. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyben (a kisjenői kir. járásbiróság) területén lévő, az otlakai 139. sz. tjkv-

ben fekvő A. I. 7. r. és 155. hrsz. a. foglalt beltelkes házra az árverést 970 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi augusztus hó 11-ik napján d. e. 10 órakor Otlaka község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatl. becsárának 10%-át vagyis 97 koronát készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. törvénycikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kisjenőn, 1900. évi július hó 6. napján.

A kisjenői kir. járásbiróság mint tkvi hatóság.

Tabajdy,

kir. ítélő táblai bír.

2199

407—1900. g. sz.

Árlejtési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke 1500 drb. határjelző kőnek állítása iránt folyó évi augusztus hó 6-án d. e. 10 órakor árlejtést tart.

Kikiáltási ár: darabonként 16 korona.

Bánatpénzül leteendő 240 kor. készpénzben vagy elfogadható értékpapírokkal.

Az árlejtésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezárta a szóbeli árlejtés megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánatpénz mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árlejtési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árlejtési feltételek a gazdasági tanácsnok urnál az árlejtést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági székeinek 1900. évi július hó 23-án tartott üléséből.

Kiadta:

Vannay,
aljegyző.

10526—1900. kh.

Hirdetmény.

Arad szab. kir. város külhatárában veszett kutya kóborolván az 1888. évi VII. t. cz. végrehajtása tárgyában a nagymélt. földmívelési m. kir. miniszterium által 40,000/1888. sz. alatt kiadott utasítás 188. §-a alapján az Arad szab. kir. város területén levő összes kutyáknak 40 napon át kötve tartását vagy pedig úgy az utcán valamint otthon a lakásban is harapás elleni biztos szájkosárral való ellátását rendelem el.

Miről alkalmazkodásul a közönséget azzal értesitem, hogy a gyepmester által szájkosár hiánya miatt de elfogott kutyák a törvény rendelkezése szerint kiadhatók nem lévén, a szájkosár nélkül szabadon járó kutyák kivétel nélkül elfogatni a gyep téren kiirtatni; gazdáik kérdőre vonatni és büntetni fognak.

Arad, 1900. július hó 19.

Sarlot Domokos,
főkapitány.

Rosenblüh H. és Társa

Arad, Szabadságtér és Forray-utca sarkán.

Nyári kelmék, crettonok, zephirek, delain, battisztok, pique
jóval leszállított áron.

Különösen figyelmébe ajánljuk a nagyérdemű közönségnek, hogy minden

péntek délután

maradék vásárt rendezünk **==** az összes árucikkekéből.

Nagy választékban vannak **Double angol plaidek,**

a melyekből egy most divatos gallér serpentin fagon már 10 frttól kezdve kapható.

Rosenblüh H. és Társa Arad,

Szabadság-tér és Forray-utca sarok.

Fegyházban kötött férfi, női és gyermek harisnyák kizárólagos raktára.

Csak nőket érdekelhet e szenzátiós felfedezés!

„AFRODITIN“

mellszépítő, a háremhölgyek csodahatású laurus-irja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjai üdeségét, ruganyos teltségét. A testbört bársony-lágyságúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodahatású ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. **Törvényesen védve.** A pénzbeküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratoriumában
Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88. sz.

3074